

HORNÍ ÚŘAD RUDOLFOV 1555–1854

STANISLAVA JÍLKOVÁ

Dějiny dolování

Přestože byl Horní úřad v Rudolfově (dále HÚ Rudolfov) zřízen fakticky až dekretem dvorské komory č. 15 ze dne 1. prosince 1766,¹ patří Českobudějovicko k územím, kde se dolovalo od pradávna.

První písemná zmínka o kutacích pokusech v okolí Rudolfova pochází ze 17. února 1385.² Český král Václav IV. (1378–1419) tehdy povolil těžaři Václavu Klaricovi (Claricovi)³ a jeho společníkům prodávat po dobu dvou let veškeré stříbrné (i jiné) rudy, vytěžené z dolu „Monstrance“⁴ u lokality Vesec poblíž

- 1 Dekret byl adresován Úřadu nejvyššího mincmistra a hormistra království Českého; viz Schmidt, Franz Anton: *Chronologisch-systematische Sammlung der Berggesetze der österreichischen Monarchie*, Band VII. Wien 1833, s. 229–230. Ze 16. století se sice v zápisech horních knih dochovaly zmínky o činnosti rudolfovského hormistra a písaře, avšak v této době, kdy těžila pouze obec, nebylo pravděpodobné, že by byl úřad hormistra vůbec obsazován; viz Státní ústřední archiv v Praze. Průvodce po archivních fondech a sbírkách I/2, s. 268.
- 2 Viz Köpl, Karl: *Urkundenbuch der Stadt Budweis*. I. Band (1251–1391). Prag 1901, s. 205–206. Podle horních knih z 16. století zahrnoval rudolfovský horní revír následující pohoří: Vidovské, Srubecké, Pohůrecké, Hůrecké, Suchovrbenské, Libníčské, Jelmské, Velechvínské, Krakovické a Úsilenské; toto rozdělení platilo až do konce 18. století; viz Kořan, Jan – Koutek, Jaroslav: *Rudní ložiska oblasti rudolfovské a jejich dějiny*. Praha 1947, s. 15; *Dějiny dolování stříbrných a zlatých rud u Rudolfova na Českobudějovicku* [online]; Ambrož, Václav: *Rudolfov*. České Budějovice 1927, s. 17.
- 3 Prvním příslušníkem vlášského rodu Klariců, působícím v Českých Budějovicích, byl jistý kutnohorský měšťan, který se stal roku 1296 českobudějovickým rychtářem; tento úřad pak drželi Klaricové dědičně až do poloviny 15. století. V období sporů mezi královskou a rožmberskou stranou v Českých Budějovicích byl jeho nástupce v úřadě Mikuláš Klaric po roce 1305 vyhnán z města a vrátil se zpět do Kutné Hory. Rychtářský úřad postoupil svým dvěma synům, jejichž dědičný spor byl sice ukončen roku 1388 rozdělením úřadu a zejména důchodů z něj plynoucích, nicméně majetkové spory mezi potomky obou bratrů přetrvávaly i nadále. Prorožmberské postoje rychtáře Řehoře Klarice vedly dne 7. prosince 1455 k uzavření smlouvy mezi bratry Prokopem a Řehořem Klaricovými na jedné a městem České Budějovice na druhé straně, jejímž důsledkem bylo jednak převzetí rychtářského úřadu českobudějovickou městskou radou a jednak odchod obou Klariců z města a jejich další sblížení s rodem Rožmberků. Řehoř se stal nejprve rožmberským hejtmanem, poté roku 1467 purkrabím v Třeboni a konečně roku 1478 komorním písařem a spoluregentem v Českém Krumlově. Posledním mužským příslušníkem českobudějovického rodu Klariců se stal Řehořův druhý syn Beneš, který ve městě obchodoval suknem a přibližně od roku 1500 se psal v počeštěné formě „z Klaric a v Mysletíně“ (zemřel v roce 1512); viz Janoušek, Bohumír: *Rod Klariců a rychtářský úřad v Českých Budějovicích*. In: *Jihočeský sborník historický*, roč. 34, 1965, s. 1–13.
- 4 Důl „Monstrance“ odvozuje svůj název od požehnání horníkům a měšťanům monstrancí s Nejsvětější Svátostí knězem z Českých Budějovic v závěru obřadu jeho svěcení a demonstruje oddanost horníků katolické Církvi. V 16. století byl přejmenován na důl „Boží vůle; viz Böhnel, Bedřich: *Dějiny města Rudolfova*. České Budějovice 1956, s. 15, 20.

dnešního Rudolfova.⁵ Využití moderní důlní techniky při těžbě však bránil silný přítok spodní vody.⁶

Další zprávy o důlní činnosti v této oblasti se datují až mezi roky 1511 a 1513, kdy probíhala pokusná těžba na štole sv. Mikuláš na Srubeckém pohoří.⁷

Krátce nato, v roce 1522, udělil král Ludvík Jagellonský (1516–1526) Václavu Metelskému a rytíři Petru Doudlebskému z Doudleb⁸ právo dolovat zlato na pozemcích vsi Nedabyle, osvobodil je na dobu deseti let od placení desátku a povolil jim svobodně prodávat vytěžené kovy v případě, že za ně královská mincovna nabídne méně než jiní zájemci. Oba těžaři následně založili v blízkosti zmíněné lokality důl sv. Anna. O dolování na Rudolfovsku projevil zájem rovněž generální převor johanitského řádu v Čechách a vladař rožmberského domu Jan III. z Rožmberka, který téhož roku zaslal vzorek rudy z oblasti Vidovských hor do Českého Krumlova za účelem provedení zkoušky obsahu olova a stříbra.⁹

O deset let později, roku 1532, si horníci pronajali od českobudějovického faráře území Hlincové Hory s bohatým nalezištěm železné rudy a do roku 1541 založili těžaři na Srubeckém pohoří cechy „Obrácení sv. Pavla“ a „Kozel“ a na Veseckém „Boží Pomoc“, „Izák“ a „Kateřina“.¹⁰

V roce 1544 byl rovněž obnoven stříbrný důl ve vsi Nedabyle na pozemcích sedláka Gramanna a dne 14. února téhož roku zažádali těžaři Pavel Pressl (od roku 1541 hormistr v Českých Budějovicích) a Valentin Wendisch o propůjčku dolu sv. Anna v téže lokalitě.¹¹ Protože zmíněná ves patřila královskému městu České Budějovice, vznesli vůči němu oba těžaři v roce 1546 celou řadu požadavků, týkajících se zejména horních svobod a založení horního města.¹²

5 „... nalezené stříbro se má prodati v zemi mimo královského mincmistra, který je může odkoupiti za cenu, již platí ostatní kupci“; viz Kořan, J. – Koutek, J.: c. d., s. 15; Ambrož, V.: c. d., s. 18.

6 Viz Státní ústřední archiv, s. 268.

7 Viz Böhnel, B.: c. d., s. 16.

8 Viz Kořan, J. – Koutek, J.: c. d., s. 15. O zámeckém hejtmanu na Českém Krumlově Petru Doudlebském z Doudleb podrobněji např. Sterneck, Tomáš: Korespondence královského města Českých Budějovic s rožmberským úředníkem Petrem Doudlebským z Doudleb (†1550). Část 1 (Dopisy z let 1532–1545). Výběr 41, 2004, č. 2, s. 120–156; Část 2 (Dopisy z r. 1546). Tamtéž, č. 3, s. 240–271 nebo týž: K majetkovému zázemí a domácnosti rytíře Petra Doudlebského z Doudleb, Husitský Tábor 14, 2004, s. 259–362.

9 Viz Kořan, J. – Koutek, J.: c. d., s. 15; Archiv český, XII, 1893, s. 58; Státní ústřední archiv, s. 268; Böhnel, B.: c. d., s. 16; Dějiny dolování. Ve Vidovských horách se stříbro těžilo na dole Zlatý jelen. O Janu III. z Rožmberka podrobněji např. Kotlářová, Simona: Jan III. z Rožmberka 1484–1532 (generální převor johanitského řádu v Čechách a vladař rožmberského domu). České Budějovice 2010.

10 Viz Kořan, J. – Koutek, J.: c. d., s. 15–16; Böhnel, B.: c. d., s. 20; Státní ústřední archiv, s. 268; Dějiny dolování; Ambrož, V.: c. d., s. 20. Na katastru Hlincové Hory (původně Ničová Hora, Pfaffendorf) poblíž Rudolfova se nachází pozůstatek hornického městečka, a to renesanční dvůr Lustenek, který před rokem 1580 vybudoval správce solního skladu Jiří Pirchinger na pozemcích opuštěných havířských domků; viz Klabouch, Vratislav: Rudolfovsko. Praha – Litomyšl 2008, s. 33–34. V další vsi, jejíž jméno je rovněž odvozeno od jílové hlíny – Hlinsku (Hlinz) a která se nachází asi dva kilometry od Rudolfova směrem na České Budějovice, je doložena těžba železné rudy jen k roku 1539; tamtéž, s. 36.

11 Viz Kořan, J. – Koutek, J.: c. d., s. 16; Böhnel B.: c. d., s. 21–22; Ambrož, V.: c. d., s. 21; Dějiny dolování.

12 Viz Kořan, J. – Koutek, J.: c. d., s. 16. Těžařské požadavky zněly následovně: 1) osvobození od place-

V důsledku objevení nových stříbrných žil v českobudějovických, resp. rudolfovských dolech koncem roku 1546 a počátkem roku následujícího, jim císař Ferdinand I. Habsburský (1526–1564) udělil dne 20. ledna 1547 následující výsady:

- 1) osvobození od placení desátku z vytěženého zlata a stříbra na dobu šesti let;
- 2) stanovení ceny 7 zl. za lot čistého zlata a 11 zl. za hřivnu čistého stříbra;
- 3) postoupení čtyř dědičných kusků městu České Budějovice na dobu šesti let;
- 4) potrestání osob, jednajících v rozporu s výše uvedenými ustanoveními, podle platného zákona;
- 5) dosazení horních úředníků k dolům.¹³

Tímto panovnickým krokem tak začalo na území dnešního Rudolfova a Libniče první skutečné období dolování, trvající do roku 1596. V roce 1547 bylo odesláno první vytěžené stříbro z dolu Boží vůle do mincovny v Kutné Hoře¹⁴ a při téžže dole zřízena též tavnice a stupárna.¹⁵

Nejvýznamnější těžba v tzv. Veseckém pohří v oblasti mezi dnešním Adamovem a Rudolfovem vlastnila doly Boží vůle, Abraham, sv. Tři králové, Orel a Pět bratří (posledně jmenovaný časem splynul s Abrahamem).¹⁶ Po objevení ložisek stříbra v okolí Libniče v roce 1570 došlo k přenesení těžby z Rudolfova do této lokality.¹⁷

Po jmenování Jana Gramosera, na něhož si mimochodem později stěžovali jak těžaři, tak i nejvyšší mincmistr a hormistr království Českého,¹⁸ novým českobudějovickým hormistrem v roce 1548, bylo s vědomím dvorské komory pravděpodobně téhož roku vydáno nařízení, týkající se chování obyvatel rudolfovských dolů.¹⁹

ní desátku na dobu osmi let a povolení svobodného prodeje zlata po dobu patnácti let; 2) po uplynutí zmíněných osmi let zavedení povinnosti odvádět těžařstvu každý desátý halér z městských důchodů na úhradu výloh, spojených s tavením rudy; 3) zavedení jáchymovského horního řádu; 4) dosazení vlastního purkmistra a rychtáře; 5) povolení stavby huti a zřízení účtárny; 6) svobodné nakládání se zbylými struskami; 7) vymezení území k založení horního města; 8) osvobození všech potřeb pro toto město od cla a jiných poplatků; 9) svobodné nakládání s majetkem; 10) osvobození všech horníků od roboty a placení daní; 11) svobodné využívání přístupových cest ke všem dolům a přilehlým budovám; 12) ochrana dlužníků, zaměstnaných v dolech a vymáhání jejich dluhů pouze ve vztahu k dolům; 13) ustanovení kontrolního písaře a založení kontrolní knihy se zápisy všech cechů; 14) pořizování zápisů v horní knize a knize smluv v německém jazyce a zavedení městských knih; 15) v případě nespokojenosti s rozsudkem horního úřadu možnost odvolání do Jáchymova nebo Annabergu; viz Ambrož, V.: c. d., s. 21–22.

13 Viz Kořan, J. – Koutek, J.: c. d., s. 16; Böhnel, B.: c. d., s. 22; Ambrož, V.: c. d., s. 22–23.

14 Viz Kořan, J. – Koutek, J.: c. d., s. 16; Böhnel, B.: c. d., s. 21; Dějiny dolování. Za vytěžené stříbro vyplatil hejtmán kutnohorské mincovny Matěj Liedl z Myslova 3322 tolarů 24 groše; viz Ambrož, V.: c. d., s. 23.

15 V roce 1547 bylo na jednání českobudějovické městské rady uvedeno, že výnos z prvního výtěžku stříbrného dolu Boží vůle činil 10 kop tolarů z jednoho kuskusu; viz Ambrož, V.: c. d., s. 23. Kolem roku 1551 se na téžže dole během 20 dnů vytěžilo až 142 kg stříbrné rudy; viz Kořan, J. – Koutek, J.: c. d., s. 7.

16 Viz Kořan, J. – Koutek, J.: c. d., s. 18–19. Méně významné těžařstvo razilo např. štolu sv. Jáchym, která měla spolu s dolem Abraham odvodňovat vesecké doly.

17 Tamtéž, s. 19; Ambrož, V.: c. d., s. 25; Státní ústřední archiv, s. 268; Dějiny dolování; Klabouch, V.: c. d., s. 38.

18 Viz Kořan, J. – Koutek, J.: c. d., s. 17, 23; Böhnel, B.: c. d., s. 25; Dějiny dolování.

19 Viz Ambrož, V.: c. d., s. 28–29. Ambrož podotýká, že nařízení mohlo být vydáno i dříve, protože není

Kvůli nepořádkům v tamních hutích následovalo v roce 1550 vydání deseti-bodové instrukce pro hutní mistra a hutního písaře, týkající se zejména jejich povinnosti provádět zkoušky dovážených rud, vyhotovovat seznam množství stříbra v huti, odvažovat tavicí olovo a klejt, dohlížet na chod pece, stanovovat množství klejtu pro odvádění desátku a zaznamenávat množství uhlí a dříví, spotřebovaného v huti.²⁰

Následujícího roku požádal českobudějovický magistrát panovníka o poskytnutí dalších výhod dolům, např. prodloužení lhůty pro neplacení desátku kvůli oživení těžby, stanovení ceny 9 tolarů za hřivnu stříbra při jeho odvádění ke zmínování v Kutné Hoře, zřízení vlastní mincovny nebo alespoň ustanovení desátníka pro přebírání a placení stříbra, osvobození od placení přírážky za dovážené olovo nebo propůjčení čtyř dědičných podílů českobudějovickému magistrátu a dvou městskému kostelu „na věčné časy“ kvůli vystavění tzv. „Černé věže“ vedle kostela „*ke cti Boží a lesku města*“ z prostředků magistrátu.²¹ V téže době podalo svou žádost o udělení výsad také hornické bratrstvo, které upozornilo na konkrétní překážky v rozvoji českobudějovické těžby, zejména kvůli průsakům důlních a nedostatku povrchových vod, závalům v hlavních dolech a v neposlední řadě i odvádění štolové daně dolu Abraham a dovozu vytěženého stříbra do Kutné Hory.²²

Dne 1. května 1554 nařídil císař Ferdinand I. Habsburský svému synovi, rakouskému arcivévodovi a pozdějšímu místopředsedovi v království Českém Ferdinandu Tyrolskému (1547–1567), urovnat spory mezi hornickým bratrstvem a českobudějovickou městskou radou, vzniklé zejména kvůli luteránskému náboženskému vyznání horníků. Výsledkem zásahu bylo vydání ustanovení, týkajícího se přiznání dvou dědičných kusků horníkům a dvou kostelů, prošetření špatného hospodaření

datováno a uvádí jeho přesné znění v této podobě: „1. Kdo se dovolává Boha v mukách a bolestech, střízlivý neb opilý křivě přísahá, budiž postaven v městě u farního chrámu se železným obojkem kolem krku a kdo se dopustí téhož činu znovu, budiž pod přísným trestem vykázán z dolů. Podobně se stane tomu, kdo zločince neudá. 2. Kdo by chtěl bydliti na Horách s nezákonnou ženou, budiž mu pobyt zakázán a kdyby se přes to podobný případ opakoval, bude přísně potrestán. 3. Nikdo nesmí nositi zbraně na Horách nebo v městě (t. j. v Č. Budějovicích) pod ztrátou této, cizincům se dovoluje pouze na jeden den. 4. Žádný šenkýř nebo někdo jiný nesmí obsluhovati svých hostů po 8. hodině večer pivem nebo vínem; jinak musí složiti každý host třetinu kopy a hostinský 1 kopu jako pokutu. Užil-li by hostinský necechované míry, zaplatí za každý vyčepovaný žejdlík 5 bílých grošů a nebude mu poshověno v nedoplatcích za pivo. 5. Kdo užívá malé váhy, budiž zatčen a teprve po složení 5 grošů propuštěn. Pekaři jsou povinni péci pečivo v předepsané váze jako v městě, jinak propadají témuž trestu. 6. Poněvadž obyvatelé dolů jsou přepřáčení překupníky, není těmto dovoleno dříve nakupovati sýr, máslo a ostatní potraviny, leda že by prodavač již dvě hodiny měl věci na prodej. Kdo by proti tomuto jednal, budiž citelně potrestán. 7. Poněvadž budějovický farář si stěžuje, že mu vznikají veliké škody krádeží dříví v lesích na Hlincové Hoře, varuje se každý před přísným trestem. Rovněž se zakazuje poškozování luk kozami; tyto budou odstraněny. 8. Jestliže by měli koně v žentourech, rudu v jamách a tamtéž dělníky o svátcích, jak se již stalo, budtež důkladně vězením potrestáni. 9. Přísežným (soudcím) budiž prokazována poslušnost a pomoc; kdo by se protivil, budiž uvězněn a potrestán 4 kopami grošů, dokonce může býti z dolů vykázán.“

20 Celá instrukce tamtéž, s. 31–32.

21 Tamtéž, s. 32–33; stavba „Černé věže“ byla dokončena v roce 1577.

22 Tamtéž, s. 33–34.

hormistra Jana Gramosera, který si svévolně přivlastnil kostelní podíly, udělení požadovaného znaku a pečeti a podání návrhu ze strany arcivévodý Ferdinanda panovníkovi na přiznání konkrétních svobod hornímu bratrstvu.²³

Vzhledem ke skutečnosti, že hormistr a později i nově ustanovený desátník²⁴ sídlili v Českých Budějovicích (kde byla v roce 1569 zřízena mincovna),²⁵ museli také obyvatelé “Hor u Budějovic”, jak se nově vzniklá obec nazývala, nakupovat i nadále všechno zboží v Českých Budějovicích.²⁶ Kvůli přetrvávajícím neshodám mezi těžaři a horníky na jedné a českobudějovickou městskou radou na druhé straně byla proto do “Hor” vyslána vyšetřovací komise, která své závěry shrnula do ustanovení ze dne 22. června 1555. Jeho prostřednictvím byla stanovena povinnost použít zmíněné dva kostelní kukusy “*pro chudé a nešťastné havíře a těžaře, jež má město přijímati do svého chudobince, zemřelým má vypraviti pohřeb s knězem, čepovati horníkům víno a pivo, prodávati jim chléb, postarati se o řemeslníky, hlavně o ševce, krejčí a kováře, obstarávati pro ně potřebné věci, zříditi kapli a hřbitov, obehnaný zdi*.”²⁷ V praxi však bylo toto ustanovení naplněno jen zčásti, neboť i přes místní prodej nápojů a potravin je museli obyvatelé “Hor” nakupovat i nadále u českobudějovických obchodníků,²⁸ a přestože nechala českobudějovická městská rada zřídit na “Horách” hřbitov,²⁹ kapli pro horníky nevybudovala z důvodu jejich luteránského vyznání.³⁰ O rok později však pro ně panovník nechal z výtěžku dvou kukusů postavit kostel a dosadil k němu pastora.³¹ Kromě toho rozhodl, že obyvatelé “Hor” nejsou poddanými města České Budějovice, ale že podléhají pouze královskému hormistrovi.³² Vyšetřovací komise rovněž rozhodla o dovážení všeho vytěženého stříbra

23 Tamtéž, s. 34–35; Böhnel, B.: c. d., s. 25. Zmíněné ustanovení bylo vydáno ve Vídni dne 30. června 1554; viz Schmidt, F. A.: c. d., Band II. Wien 1832, s. 359–361. Znak, který vypracoval český vicekancléř, měl modré pole, rozdělené na dvě části. V levé polovině byl umístěn český lev, v pravé v horní části tři břevna a pod nimi mlátek a želízko. Pečeť obsahovala nápis: „Siegel der neuen Bergstadt bei Budweis.“

24 Královský desátník byl pro „Hory u Budějovic“ ustanoven pravděpodobně v roce 1551; viz Kořan, J.–Koutek, J.: c. d., s. 23; Böhnel, B.: c. d., s. 25.

25 Do tohoto roku bylo stříbro zasíláno do pražské mincovny; viz Kořan, J. – Koutek, J.: c. d., s. 20.

26 Tamtéž, s. 17.

27 Viz Ambrož, V.: c. d., s. 35.

28 Viz Böhnel, B.: c. d., s. 35. Teprve dne 6. května 1570 vydal císař Maxmilián II. Habsburský (1564–1576) mandát, nařizující všem okolním panstvím budějovického revíru svobodný nákup a dovoz obilí pro hory; viz Schmidt, F. A.: c. d., Band III. Wien 1832, s. 135–136.

29 Z iniciativy nástupce Jana Gramosera v úřadě Matyáše Morgensterna z Altenburgu zakoupila roku 1554 českobudějovická městská rada pozemek zvaný „Veitsgarten“, který nechala následně obehnat zdi a přeměnit ve hřbitov „aby mohli ti, kdož se nechtěli dát pohřbit v městě a s Budějovskými se srovnat ve víře“ být pohřbeni mezi odpadlíky; viz Böhnel, B.: c. d., s. 30.

30 Tamtéž, s. 35; Kořan, J. – Koutek, J.: c. d., s. 19; Böhnel, B.: c. d., s. 28; Dějiny dolování. Povolení nakupovat potraviny a nápoje bylo obyvatelům „Hor“ uděleno v roce 1559, roku 1570 bylo všem okolním panstvím povoleno svobodně nakupovat a dovážet obilí pro „Hory“ a roku 1583 byla povolena stavba mlýna a konání jednoho obilného trhu týdně.

31 Stavba luteránského kostela trvala od 15. června do 1. října 1556 a místní katolíci jej nazývali „stodolou“ či „špeluňkou“; šlo totiž pouze o kněžiště (presbyterium), k němuž byla do roku 1583 přistavěna hlavní trojlodní část. Dosazeným kazatelem byl jakýsi nejmenovaný odpadlík od katolické víry španělského původu; viz Böhnel, B.: c. d., s. 31–32.

32 Viz Kořan, J. – Koutek, J.: c. d., s. 19; Ambrož, V.: c. d., s. 37–38; Dějiny dolování. O luterán-

do Prahy a nikoli jako dosud do Kutné Hory s odůvodněním, že je cesta do Kutné Hory mnohem nebezpečnější.³³ Ustanovením ze dne 11. února 1559 pak arcivévoda Ferdinand Tyrolský přiznal horníkům v českobudějovickém revíru právo svobodného viněného šenku.³⁴

Stále se rozrůstající těžba na “Horách” však potřebovala také stálý přísun dřeva, což zajistilo uzavření smlouvy mezi císařskými zmocněnci na jedné a majiteli panství Hluboká Adamem a Davidem Ungnadem ze Sonnecku na druhé straně dne 24. září 1557. Posledně jmenovaní se zavázali dodávat ze svých lesů stavební a palivové dříví pro potřeby dolů a důlní stavby, za což na oplátku obdrželi 3 kusy z každého dolu na “věčné časy.”³⁵ Tento závazek převzal po bratrech Ungnadech roku 1562 i jejich nástupce na hlubockém panství, Jáchym z Hradce.³⁶

Co se týče složení českobudějovických těžářstev ve druhé polovině 16. století, po roce 1564 se Jan Hölzl a Petr Vok z Rožmberka stali hlavními nákladníky v rámci českobudějovického horního podnikání.³⁷

K nejvýznamnějšímu dějinnému zásahu do postavení Rudolfova došlo bezesporu dne 30. prosince 1585, kdy díky úsilí hormistra Wolfa Hölzla ze Sternsteinu³⁸ povýšil císař Rudolf II. Habsburský (1576–1612) „hornické sídliště“ Rudolfov na

ském kostele v Rudolfově píše Ambrož na s. 39 toto: „Chrám jest zbudován v střízlivém sluhu renesančním se zbytky gotiky. Stavba jest provedena z lomového kamene a omítnuta. Skládá se z presbytere, lodi, průčelné věže a ze dvou po bocích kněžiště připojených kaplí. Triumfální oblouk je poněkud lomený. Kněžiště (presbytář) jest 11 m dlouhé a 8,30 m široké. Trojlodi jest 24,5 m dlouhé a 18,5 m široké. Jižní boční kaple má v pozadí zděnou kruchtou. Mohutná věž má šindelem pokrytou báh s lucernou na vrcholu. Až do r. 1619 užívali kostela pikardi k bohoslužbám, jež konali protestantští pastoři. Hrstka katolíků musila se spokojiti se sousední kaplí sv. Michala.“ V současné době je tento bývalý luteránský kostel římskokatolickým, zasvěceným sv. Vítu; pozn. aut.

33 Viz Kořan, J. – Koutek, J.: c. d., s. 17; Böhnel, B.: c. d., s. 24; Ambrož, V.: c. d., s. 37.

34 Viz Schmidt, F.A.: c. d., Band II. Wien 1833, s. 449–450.

35 Viz Kořan, J. – Koutek, J.: c. d., s. 22; Böhnel, B.: c. d., s. 37; Ambrož, V.: c. d., s. 41; Dějiny dolování.

36 Jáchym z Hradce tehdy prohlásil, že chce „netoliko k nynějším horám budějovickým, kteréž nyní před očima a v díle jsou, ale i také k horám, kteréž by budoucně anebo potomně okolo Budějovic, tolikéž i na tom všem panství hlubockém gruntech k němu náležitých zjeviti se mohly, všelijaké dříví, buď k šachtám, puchverkům, k cimrování dolův, k stavení, k uhlí i k palivu, pokudž toho by hory neb horníci k vzdělání domův neb bytův svých budou potřebovatí darmo beze všech úplatků dávatí“; viz Kořan, J. – Koutek, J.: c. d., s. 22–23.

37 K roku 1581 bylo složení těžářstev následující: v abrahamovském vlastnili 60 kusů budějovičtí měšťané, 7 obyvatelé hornické obce a ostatní podíly si mezi sebou rozdělili měšťané dalších českých měst (např. Jindřichova Hradce, Českého Krumlova a Třeboně) a také cizinci (z Mnichova, St. Gallenu, Vratislavi, Freistadtu a Lince); těžářstvo Jáchymovy a Václavovy štolý tvořili zpočátku drobní podnikatelé a později většinový podíl vlastnil panovník; v těžářstvu cechu Adam (založen roku 1571) patřilo 46 kusů budějovickým měšťanům, 10 královským horním a mincovním úředníkům, 19 obyvatelům hornické obce, 5 zahraničním těžářům a 5 příslušníkům různých českých měst; na cechu sv. Trojice vlastnili 107 podílů obyvatelé hornické obce; Vilému z Rožmberka patřil cech sv. Merten a Anně Marii Rožmberkové náležely dvě míry cechu Marie Anna v libničském revíru; v tomto revíru vlastnil 61 kusů na cechu Vinný sklep a Vinný cech rovněž farář hornické obce; viz Kořan, J. – Koutek, J.: c. d., s. 19; Böhnel, B.: c. d., s. 48; Dějiny dolování.

38 Wolf (Wolfgang) Hölzl ze Sternsteinu byl bratrem Jana Hölzla; roku 1601 se stal hormistrem v Českých Budějovicích a o pět let později byl jmenován vrchním hejtmanem v Jáchymově; viz Böhnel, B.: c. d., s. 51.

stejnomeně svobodné horní město včetně přenesení královských báňských úřadů tamtéž.³⁹

Hornické sídliště Adamov (Malé Hory), nacházející se v těsném sousedství Rudolfova, bylo na svobodné horní město povýšeno týměž panovníkem dne 6. února 1595.⁴⁰

V roce 1591 byla také vyražena řezačem, zlatníkem a medailérem Bonifácem Riedlem první jubilejní výtěžková mince rudolfovských dolů, která měla zviditelnit úspěchy tamní těžby (další mince pocházejí z let 1593 a 1594).⁴¹

I přes tyto významné kroky však lze druhou polovinu 16. století označit za období postupného úpadku zejména veseckých dolů, způsobeného především zatopením tří dolů v roce 1570. V září a říjnu téhož roku se uskutečnila jejich prohlídka vizitační komisí, složenou z nejvyššího mincmistra a hormistra království Českého Jana Neumanna, horního účetního z Kutné Hory Kristiána Dittricha a hormistrů Pavla Maiera, Kryštofa Gebische a Konráda Paiera. Jako hlavní příčinu zatopení uvedla komise drahou pracovní silu v budějovickém revíru a její nedostatek poté, co z něj odešlo 400 horníků. Následně došlo k uzavření dohody mezi těžaři a královskými a soukromými úředníky o společném financování odčerpávání vody ze zmíněných dolů prostřednictvím nové abrahamovské těžné šachty.⁴²

Další návštěva vizitační komise o dva roky později zjistila nejen nedodržování zmíněné dohody, což vedlo k dalšímu zatopení dolů, ale odhalila též nedostatky ve vzdělání a morální bezúhonnosti královských horních úředníků, kteří měli na správu dolů dohlížet.⁴³

39 Viz Kořan, J. – Koutek, J.: c. d., s. 18; Böhnel, B.: c. d., s. 57–58; Klabouch, V.: c. d., s. 11; Dějiny dolování; Ambrož, V.: c. d., s. 64–66. V listině z 30. prosince 1585 se mimo jiné uvádí, že „Velké Hory“ jsou svobodné horní město a nazývají se městem císaře Rudolfa, tedy Rudolphovem (Rudolphstadt); obyvatelé města mají přístup ke všem zaměstnáním; mají právo zvolit si rychtáře a radu (volbu potvrdí mincmistr); může zde být vybudován vlastní pivovar pro vaření světlého i tmavého piva a mlýn pro vlastní potřebu; smí se zde konat dva výroční a jeden týdenní trh; daň je odváděna pouze panovníkovi; město má právo samostatného soudnictví (avšak trest smrti smí být proveden jen s vědomím mincmistra); těžářstva smějí bezplatně využívat dříví z hlubokých lesů na stavbu dolů; pro doly platí jáchymovský horní řád; těžářské podniky jsou chráněny smlouvou z roku 1575 atd.

40 Viz Böhnel, B.: c. d., s. 69. Svě jméno získal Adamov po majiteli panství Adamu z Hradce – Adamstadt; viz Klabouch, V.: c. d., s. 30–31.

41 Nápis na líci první mince zněl „RUDOLPHUS/II. ROM. I.S.A.G.“ a na rubu „Perckwer/ZV RV/DOLF. STADT. S/ILBER GEMAC/HT/WORDEN A/NNO: 47: BIS/AVF/ REMNISRE AN/O DES. 91/IAR/SVMA 154610/MARCK. 2 LOT/2 Q 2 DEN./“, což dokládá výtěžek rudolfovských dolů v době od roku 1547 do neděle Reminiscere (druhá neděle postní; pozn. aut.) roku 1591 celkem 154 610 hřiven 2 loty 2 kventlíky 2 denáry (tj. 43 290,80 kg) stříbra; viz Böhnel, B.: c. d., s. 69. O minci z roku 1594 podrobněji Nohejlová-Prátová, Emanuela: Neznámá výtěžková medaile města Rudolfova z roku 1594. In: Numismatické listy, roč. 11, č. 6, 1956, s. 176.

42 Viz Kořan, J. – Koutek, J.: c. d., s. 24–25; Dějiny dolování. Kromě zatopených dolů byly vizitační komise ve zmíněném období nuceny řešit také spory mezi jednotlivými těžaři kvůli neoprávněné těžbě, o čemž svědčí jejich návštěvy Českých Budějovic v letech 1548, 1549, 1555, 1557 a 1563.

43 J. Koutek s J. Kořanem podávají v této souvislosti ve svém citovaném díle charakteristiku některých těchto úředníků natolik výstižně, že je namístě její doslovná citace: „Hormistr nedovedl ani číst ani psát, desátník nebyl před tím nikdy na dolech zaměstnán, nedovedl vést účty, a proto předal vše, i klíče od pokladny, písaři; to byl však člověk, kterého městská správa budějovická stíhala pro krádež. Tříbič

Protože se však i samotný způsob odvodňování dolů v následujících letech ukázal jako neefektivní,⁴⁴ byla v roce 1574 svěřena těžářství Abraham a Pěti bratří ražba nové štolý, nazvané Eliášova.⁴⁵ Kvůli nedostatku finančních prostředků však byla ražba po šesti letech zastavena a Tříkrálové těžářstvo začalo podnikat v oblasti Libniče.⁴⁶

O povznesení vesecké těžby se v roce 1584 pokusilo nové těžářstvo,⁴⁷ vzniklé z popudu Jana Hölzla (od roku 1588 hlavního podílníka spojených libničských cechů), které mělo pokračovat v ražbě Eliášovy štolý a obnovit cechy abrahamovské, starovesecké, Pěti bratří, Chudého Lazara a Mladou Vesku.⁴⁸ V roce 1598 však došlo k zatopení libničských dolů, které se tentokrát již nepodařilo odvodnit a po Hölzlově smrti v roce 1605 zde již nebyla těžba obnovena.⁴⁹

Po roce 1590 se spojila stará těžářstva Abraham, Tři králové a Orel v jedno s hlavním podílníkem Petrem Vokem z Rožmberka.⁵⁰ V roce 1601 uzavřel Vok s císařem Rudolfem II. Habsburským smlouvu, podle níž se zavázal rudolfovské a ratibořské doly spravovat až do své smrti a poté je měl převzít jako svůj majetek panovník.⁵¹ Do roku 1605 se mu sice podařilo odvodnit doly do hloubky 38 láter, avšak pro nedostatek vody na pohon vodotěžných strojů byly další práce zastaveny.⁵² Smrtí Petra Voka z Rožmberka v roce 1611 tak skončil nejen pokus o obnovu starých dolů, ale i samotné dolování v oblasti rudolfovského revíru.⁵³

stříbra byl současně mincovním kvardejnem, takže analysoval stříbro, které sám pářil; mimo to byl obviněn z prodeje surového stříbra“; viz Kořan, J. – Koutek, J.: c. d., s. 25.

44 Těžařstva Abraham a Pěti bratří se v červnu roku 1572 ještě jednou pokusila o záchranu starých dolů vyhloubením nové šachty na žílu sv. Pavel (náklady činily 20 000 kop míšeňských), dalšímu zatopení dolů však stejně nezabránila; viz Böhnel B.: c. d., s. 26.

45 Štola se začala razit na den sv. Eliáše dne 20. července 1574, odtud název Eliášova; viz Kořan, J. – Koutek, J.: c. d., s. 26.

46 Tamtéž; s. 19; Státní ústřední archiv, s. 268.

47 Těžařstvo vzniklo na základě smlouvy, uzavřené mezi abrahamovským těžářstvem na jedné a společenstvím pánů Viléma a Petra Voka z Rožmberka, Adama z Hradce, Františka Adama von Prinzenstein, Jaroslava Libštejnského z Kolovrat, Jana Kinského z Vchynic a Tetova a Jana Hölzla ze Sternsteinu na druhé straně, jimž připadlo 61 kuskusů abrahamovského těžářstva; viz Kořan, J. – Koutek, J.: c. d., s. 28.

48 Viz Kořan, J. – Koutek, J.: c. d., s. 28–29. Hölzl mimo jiné navrhoval zavedení vody do dolů k pohonu šesti vodotěžných strojů; zřízení vodního náhonu směrem od Nových Hradů (jehož stavbu by sám financoval) založení těžářstva, složeného ze štyrských, korutanských a tyrolských podnikatelů pro odvodnění starých dolů či ponechání těžby i následného hutního zpracování rud výhradně v rukách těžářstev, bez zásahů královských úředníků. Eliášova štola sama totiž podle něj nebyla schopna odstranit problém důlních vod v budějovickém revíru. Velkorosý Hölzlův projekt však nebyl nikdy uskutečněn.

49 Viz Kořan, J. – Koutek, J.: c. d., s. 7, 30; Dějiny dolování.; Jan Hölzl vlastnil jako hlavní podílník na libničské těžbě 77 kuskusů.

50 Zatímco zmíněný Vok vlastnil 59 kuskusů, městu České Budějovice patřilo pouhých 25 kuskusů; viz Kořan, J. – Koutek, J.: c. d., s. 30; Böhnel, B.: c. d., s. 49; Dějiny dolování.

51 Viz Kořan, J. – Koutek, J.: c. d., s. 31.

52 První neúspěšný pokus o zavedení vodotěžného stroje, který by nahradil starý způsob vytahování vody v měchách žentoury na koňský pohon, se uskutečnil roku 1561. Mnichovský měšťan Ulrich Welchem tehdy slíbil dodat tříkrálovskému těžářstvu stroj, který by prostřednictvím čtyř koní nahradil sílu dvou lidí, ale i přes vyinkasovanou částku 300 kop grošů slib nedodržel; viz Kořan, J. – Koutek, J.: c. d., s. 22.

53 Tamtéž; Státní ústřední archiv, s. 268. V létě roku 1619 bylo hornické město Rudolfov zničeno císařským vojskem, budějovickou městskou hotovostí a rozběsněným davem budějovických obyvatel v rámci od-

Další těžba se poté soustředila do oblasti revíru Dobrá Voda, kde byla v roce 1624 zahájena na dole sv. Šebestián, jehož těžařstvo bylo roku 1630 osvobozeno od placení poloviny desátku na dobu tří let.⁵⁴

O čtyři roky později však došlo z podnětu nejvyššího mincmistra a hormistra království Českého Štěpána Beinga i k obnovení ražby Eliášovy štolý (pokračující až do roku 1718), která byla v roce 1725 propojena s šachtou Florián.⁵⁵ V roce 1734 se pak přísěznému z Českých Budějovic Josefu Capetovi, rodáků z Kutné Hory, podařilo propojit Eliášovu štolu i se šachtou Boží vůle a dále pokračovat v ražbě směrem k šachtě Třešně na staroveseckém cechu. V roce 1738 však byly veškeré práce na obnově starých dolů z důvodu hrozících důlních nebezpečí (zejména kvůli sirným výparům) zastaveny.⁵⁶ Sám Capeta odstoupil z funkce budějovického přísězného v roce 1751.⁵⁷

Do roku 1766 pak probíhaly pouze udržovací práce na Eliášově štole, šachtě Boží vůle a Třešně a ražba tříkrálovské odbočky a odbočky Panny Marie Vítězné.⁵⁸

vety za roční obléhání Českých Budějovic vojsky českých stavů z Rudolfova. Následný požár a právě vypuknutí Třicetiletá válka poté dílo zkázy dokonaly. V roce 1620 byly ruiny císařem Ferdinandem II. takzvaně „dány“ královskému městu Českým Budějovicům; viz Klabouch, V.: c. d., s. 13–14.

- 54 Viz Kořan, J. – Koutek, J.: c. d., s. 37; Böhnel, B.: c. d., s. 127. Ze stříbra, vytěženého z hald, mělo těžařstvo odvádět jen $\frac{3}{4}$ desátku.
- 55 Během této doby byla štolá prodloužena o 200 láter při celkových nákladech 109 030 zl. (údaje pocházejí ze zprávy hormistra v Jílovém Filipa Miesela, který v roce 1720 provedl revizi českobudějovického horního podnikání); viz Kořan, J. – Koutek, J.: c. d., s. 38–39; Böhnel, B.: c. d., s. 223; Dějiny dolování. Během své vizitace budějovických dolů Miesel zjistil, že v samotném revíru působí pouze jedno těžařstvo (s podílem obce rudolfovské ve výši pěti, adamovské dvou a budějovické 121 kusků) a že práce probíhají jen na Eliášově štole pod dohledem šichtmistra Köhlera. Ten však kvůli své pokročilé dně během posledních 14 let nesfáral ani jednou do dolů (sic) a horníci tak pracovali jen tři hodiny denně, přestože mzdu pobírali za celou směnu. Nepoužívalo se ocelové, ale jen železné nářadí, ve výkazech se navyšovaly záznamy o počtu horníků, zisk ve výši 100 zl. ročně inkasoval šichtmistr atd. Po tomto zjištění byl Köhler ze své funkce okamžitě sesazen a nahrazen rodákem z Kutné Hory Josefem Capetem, odborníkem v oblasti hornictví, hutnictví i důlního měřičství; viz Kořan, J. – Koutek, J.: c. d., s. 37–38.
- 56 Viz Kořan, J. – Koutek, J.: c. d., s. 38–39. Další odbočku jménem Panna Maria Vítězná začal o něco dříve, roku 1730, razit jako soukromý těžař také rudolfovský farář Jakub Václav (Achart) Achard. Ten již roku 1722 zažádal o propůjčky cechu Nejsvětější Trojice, sv. Jan Nepomucký a sv. Karel Boromejský; tamtéž, s. 40. Jakub Achard byl k beneficii Rudolfov ustanoven dne 2. června 1713 a instalován 30. listopadu téhož roku. Během svého zřejmě působení se často dostával do sporu zejména s rudolfovskými rychtáři, což vyústilo v inkviziční řízení ve dnech 7.–11. května 1731, jemuž předsedali prelát z Českých Budějovic a děkan z Vodňan. Konečný rozsudek nad farářem však touto „Nápravnou komisí“ (Salva Commissio) vynesen nebyl, pouze napomenutí a pohrůzkou trestu, bude-li i nadále ve svých střetech pokračovat; viz Böhnel, B.: c. d., s. 209, 242–243.
- 57 Tamtéž, s. 272.
- 58 Viz Kořan, J. – Koutek, J.: c. d., s. 40–41. Roku 1756 vypracoval horní rada Anton Lemberger posudek o rudolfovském dolování, v němž navrhoval znovuoctvení dolů na Veseckém pohoří a jejich odvodnění, prostřednictvím abrahámovské těžné šachty avšak obnovu libníčských dolů pokládal za obtížnou vzhledem k nedostatku vody pro pohon důlních strojů. Vizitační zpráva o dolech, vypracovaná vrchním důlním radou Prosperem Antonínem hrabětem Berchtoldem z Uherčic a stavitelům vodotěžných strojů pro dolnouhorská horní města Josefem Karlem Höllem v roce 1765, předpokládala vybudování vodotěžného stroje na dole Třešně a obnovu poškozených rybníků; tamtéž. O hraběti Berchtoldovi podrobněji např. Vintrová, Lenka: Prosper Antonín Berchtold a jeho cestovní deník. In: Kubeš, Jiří (red.):

Koncem téhož roku došlo rovněž k reorganizaci státního těžářstva při Eliášově štole.⁵⁹

V roce 1767 se uskutečnila vizitace dolů pod vedením správce Vrchního horního úřadu v Příbrami (dále VHÚ Příbram) de Addy (Deaddy), jejímž výsledkem bylo rozhodnutí postavit koňský žentour na dole Třešně a pokračovat v ražbě odbočky Panny Marie Vítězné a v práci na šachtě Nové Boží požehnání. V červnu roku 1807 byly zastaveny veškeré práce na dole Třešně a Lazar a o dva roky později i na dolech v Dobré Vodě.

Další neúspěšné pokusy o obnovu těžby pak podniklo Josefské těžářstvo na Lazarském překopu v letech 1812–1827.⁶⁰

Soukromé těžářstvo českobudějovických měšťanů sv. Jan Nepomucký podnikalo od roku 1822 na cechu Zlatý jelen a cechu Boží prozřetelnost, obnovilo ražbu Eliášovy štoly, odbočku Panny Marie Vítězné směrem k cechu Lazar a též Lazarovu a Floriánovu šachtu. V roce 1843 byla společnost přejmenována na “St. Elias Silberbergbau Gewerkschaft”.⁶¹

V roce 1844 byla zahájena ještě ražba šachty Kníže Schwarzenberg na cechu Eliáš, avšak pro nedostatek finančních prostředků byla v polovině 19. století veškerá těžba v rudolfovském revíru zcela zastavena.⁶²

Vývoj horního úřadu, resp. archivního fondu

Vlastní Horní úřad v Rudolfově byl, jak již bylo řečeno v samotném úvodu příspěvku, zřízen na konci roku 1766. V jeho čele stanul František Prokop Tippmann z Jáchymova jakožto královský hormistr, jemuž byl státem vyměřen roční plat ve výši 450 zl. a těžaři zajištěno bezplatné ubytování v dané lokalitě. Těžářské a účetní záležitosti měl na starosti šichtmistr, vybraný z řad těžařů, s ročním platem ve výši 250 zl.⁶³

Pod Tippmannovým vedením byla v roce 1772 zahájena rekonstrukce šachty Třešně a v roce 1779 ražba do Třešně ústící nové šachty Císař Josef; roku 1783 však byly veškeré práce zastaveny. Ražba nadále probíhala pouze na Eliášově štole, ovšem jen do roku 1807.

Po roce 1775 byl vedením HÚ Rudolfov pověřen montanní odborník Jan Antonín Alis z Kutné Hory, který v době nepřítomnosti správce VHÚ Příbram řídil zároveň

Vyšší šlechta v českých zemích v období baroka (1650–1750): biogramy vybraných šlechticů a edice typických pramenů. Pardubice 2007, s. 91–105.

59 Toto těžářstvo působilo ve složení stát, hrabě Schwarzenberg, a města Rudolfov, České Budějovice a Adamov. Hrabě Schwarzenberg později z těžářstva kvůli sporům vystoupil; viz Böhnel, B.: c. d., s. 274; Dějiny dolování.

60 Viz Böhnel, B.: c. d., s. 313–314.

61 Viz Kořan, J. – Koutek, J.: c. d., s. 51; Dějiny dolování.

62 Tamtéž; Státní ústřední archiv, s. 268; Klabouch, V.: c. d., s. 16. Na přelomu 19. a 20. století se těžářstvo „Rudolfstädter Erzbergbaugewerkschaft“ snažilo o prozkoumání revíru a obnovu dolování, zejména se pokoušelo odvodnit cech sv. Jan Nepomucký. Kvůli nedostatku financí však projekt nebyl uskutečněn. V důsledku vypuknutí 1. světové války bylo těžářstvo roku 1914 rozpuštěno. Poslední plán na obnovu rudolfovské těžby, který předpokládal znovuotevření dolu sv. Jan Nepomucký, prohloubení šachty Kníže Schwarzenberg a vybudování hlavní těžné šachty revíru mezi Rudolfovem a Adamovem, předložil v roce 1921 ing. Hausler. K jeho realizaci však nikdy nedošlo; viz Dějiny dolování.

63 Viz Kořan, J. – Koutek, J.: c. d., s. 46. Dekret o založení úřadu viz pozn. 1.

i tento úřad.⁶⁴ Po reorganizaci báňské správy v roce 1814 však došlo v Příbrami k rozdělení úřední agendy a správu celého příbramského důlního obvodu si ponechal Vrchní horní úřad tamtéž.⁶⁵

Vzhledem ke skutečnosti, že činnost VHÚ Příbram byla úzce provázána s činností HÚ Rudolfov, byl společný i osud jejich registratur. Registratura HÚ Rudolfov a Dobrá Voda byla v roce 1854 předána do archivu VHÚ Příbram, která byla původně uložena v podnikovém archivu Středočeských rudných dolů. Odtud byla část spisového materiálu a knih odvezena v roce 1941 do bývalého Archivu Ministerstva vnitra (později Státní ústřední, nyní Národní archiv) a další část, v níž byla i registratura HÚ Rudolfov, byla do téhož archivu předána o deset let později. Šlo o dochované archiválie k druhému období rudolfovské těžby v letech 1767–1854, tedy z období, kdy v Rudolfově fungoval vlastní úřad královského horního úřadu.⁶⁶

Kdy proběhlo první hrubé uspořádání fondu nelze přesně určit, lze však předpokládat, že k němu došlo někdy v průběhu 50. let 20. století, kdy byly písemnosti HÚ Rudolfov vyříděny z písemností VHÚ Příbram. Archiválie byly tehdy uspořádány pouze chronologicky, bez rozdělení na neúčovní a účovní materiál.

Nově byl fond uspořádán a opatřen zatím pouze konceptem inventáře v roce 1975. Definitivní verze archivní pomůcky vznikla až v souvislosti s novým uspořádáním fondu v roce 2010.⁶⁷

Obsah fondu a jeho využití

Fond HÚ Rudolfov tvoří celkem 19 bm archiválií z let 1555–1854, přičemž nejstarší priora se datují již do 16. století, kdy těžila pouze obec Rudolfov a úřad horního úřadu nebyl dosud obsazován.⁶⁸ Všechny písemnosti byly vyhotoveny v německém jazyce a po fyzické stránce vykazují určitý stupeň poškození, neboť papír byl během staletí vystaven nepříznivým klimatickým vlivům, jež způsobily jeho křehkost a lámavost, což platí zejména o účovních spisech. Prach a plísň se rovněž podepsaly na okrajových částech písemností, které jsou v mnoha případech buď nečitelné anebo, po napadení hnilobou, zcela odpadlé.⁶⁹

64 Ve fondu HÚ Rudolfov je mimo jiné uložen i text přísahy z roku 1772, skládané příbramským horním úřadem Alisem a rudolfovským horním lékařem Janem Josefem Tischerem (NA, HÚ Rudolfov, inv. č. 41, kart. 7).

65 Horní úřad v Příbrami (dále HÚ Příbram) si ponechal pouze dohled nad provozem vlastních příbramských dolů a zajišťoval také vlastní chod horního úřadu v čele s horním úřadem; viz Státní ústřední archiv, s. 267. VHÚ Příbram podléhaly kromě HÚ Rudolfov a HÚ Příbram i horní úřady v Jílovém, Kutné Hoře a Stříbře, Hutní úřad v Příbrami, Lesní úřad v Debrném a Státní montánní panství Hodkov; tamtéž, s. 250.

66 Tamtéž, s. 268–269.

67 Na pořádání a inventarizaci fondu HÚ Rudolfov se v roce 1975 podílely PhDr. Ludmila Kubátová a Alena Slavníková; nové uspořádání a inventarizaci provedla v roce 2010 Mgr. Stanislava Jílková, Ph.D. V této souvislosti je zapotřebí rovněž poznamenat, že v rámci novodobého zpracování fondu nedošlo ke skartaci archiválií.

68 Jedná se o Horní knihu potvrzení a propůjček dolů, důlních vod, hutí, puchýren a prádel s připojenými zápisy lhůt, rozhodnutí, smluv, daní a stížností z let 1555–1850 (NA, HÚ Rudolfov, inv. č. 2, kn. 2).

69 Hnilobou byly poničeny např. běžné spisy HÚ Rudolfov z let 1788–1789 (NA, HÚ Rudolfov, inv. č. 86–88, kart. 30–31).

Vlastní úřední knihy fondu HÚ Rudolfov se dochovaly pouze torzovitě, a to v počtu pěti kusů z let 1555–1854. Nejstarším exemplářem je Horní kniha potvrzení a propůjček dolů, důlních vod, puchýren a prádel z let 1555–1850.⁷⁰ Jediná dochovaná kniha normálí se netýká HÚ Rudolfov, nýbrž Horního úřadu v Dobré Vodě (dále HÚ Dobrá Voda) a zahrnuje pouze krátký časový úsek let 1852–1854, tedy samotný závěr těžby v rudolfovské horním revíru.⁷¹ Rovněž dvě knihy denních hlášení (raportů) dolů pocházejí jen z let 1784–1802.⁷² Poslední úřední knihou je kniha osazenstva dolů v obvodu HÚ Rudolfov a HÚ Dobrá Voda z rozsáhlejšího období let 1774–1851.⁷³

Z registraturních pomůcek se dochovaly jednak podací protokoly HÚ Rudolfov a HÚ Dobrá Voda, jednak jediný protokol výnosů HÚ Rudolfov z let 1841–1852.⁷⁴

Devět protokolů HÚ Rudolfov z let 1797–1854 tvoří několik souvislých chronologických řad, z nichž nejdelší je vymezena léty 1797–1814.⁷⁵ V tomto protokolu je rovněž možné nalézt jisté specifikum v porovnání s registraturními pomůckami stejného typu, neboť pro léta 1811–1814 se do něj zapisovaly výhradně vyřízené spisy, takže plnil de facto funkci protokolu expedičního. Navíc byl tento exemplář veden pro více let, resp. desetiletí, najednou, a to 1797–1814.⁷⁶

Šest protokolů HÚ Dobrá Voda sice v porovnání s rudolfovskými protokoly pokrývá téměř stejné časové údobí let 1791–1854, avšak s mnohem větší časovou mezerou let 1797–1848.⁷⁷ Pro více let najednou byl veden pouze exemplář z let 1791–1796.⁷⁸

Běžný spisový materiál fondu HÚ Rudolfov je velmi bohatý a různorodý a lze jej rozdělit na dvě hlavní části. První tvoří číslované a nečíslované spisy z let 1757–1854,⁷⁹ zahrnující především korespondenci⁸⁰ s montanními⁸¹

70 Přesná citace viz poznámka 68.

71 NA, HÚ Rudolfov, inv. č. 1, kn. 1.

72 Tamtéž, inv. č. 3–4, kn. 3–4.

73 Tamtéž, inv. č. 5, kn. 5.

74 Tamtéž, inv. č. 15, kn. 15.

75 Tamtéž, inv. č. 6, kn. 6. Podací protokoly HÚ Rudolfov jsou uloženy pod inv. č. 6–14, kn. 6–14. Časové mezery se týkají let 1815–1820, 1827–1830, 1836–1842 a 1845–1853.

76 Přesná citace podacího protokolu viz předcházející pozn. Pro více let najednou byly vedeny také podací protokoly téhož úřadu z let 1821–1823 (NA, HÚ Rudolfov, inv. č. 7, kn. 7), 1824–1826 (tamtéž, inv. č. 8, kn. 8), 1832–1833 (tamtéž, inv. č. 10, kn. 10) a 1834–1835 (tamtéž, inv. č. 11, kn. 11).

77 NA, HÚ Rudolfov, inv. č. 16–21, kn. 16–21.

78 Tamtéž, inv. č. 16, kn. 16.

79 Číslované a nečíslované spisy jsou uloženy v kart. č. 1–53; číselné řady jsou často nekompletní. V případě korespondence s českým zemským guberniem z roku 1808 byly spisy zmanipulovány dokonce do několika samostatných, vzájemně však spolu nesouvisejících číselných řad; viz NA, HÚ Rudolfov, inv. č. 100, kart. 34.

80 Korespondence HÚ Rudolfov pochází z let 1768–1792, 1794–1803, 1806–1809, 1813–1814, 1816–1818, 1821, 1823, 1827, 1830–1843 a 1845–1854.

81 Mezi montanní úřady, jimž byla korespondence zmíněného úřadu adresována, patřily zejména Úřad nejvyššího mincmistra a hormistra království Českého a nejvyššího mincmistra a hormistra markrabství Moravského, Vrchní horní úřad v Příbrami, Jáchymovské a Horním Slavkově, Horní úřad v Českých

i nemontanními úřady⁸² a jednotlivci; zasedací protokoly HÚ Rudolfov a výtahy z nich;⁸³ spisy ohledně propůjček dolů a jejich potvrzení;⁸⁴ připomínky ke konsultačním a zasedacím protokolům HÚ Rudolfov, vizitačním protokolům z různých horních lokalit či zprávám ohledně těžby⁸⁵ a k vyúčtováním horních

Budějovicích, Dobré Vodě, Táboře, Staré Vožici, Přísečnici, Perninku, Horách Matky Boží, Jílovém, Kutné Hoře, Stříbře a Liganu, Úřad horního hofmistra v Kutné Hoře, Horní komisariát v Českých Budějovicích, Sichtovní úřad v Řemíčově, Strašicích, Padrti, Františkově, Březových Horách, Holoubkově, Příbrami, Libniči, Dobré Vodě, Josefově Dole, Kašperských Horách a Benešově nad Černou, Solní úřad ve Lvově, Společnost pro těžbu hnědého uhlí v Českých Budějovicích, Hutní úřad v Příbrami, montanní účtárna v Příbrami, Výkupní úřad zlata a stříbra v Praze, Ředitelství těžby stříbra ve Vídni, Horní soud v Příbrami a Kutné Hoře, Obvodní horní soud v Kutné Hoře a Banské Štiavnici, Substitutece horního soudu v Příbrami, Rudolfově, Dobré Vodě, Mladé Vožici a Ratibořicích, Horní senát v Kutné Hoře nebo těžářstva při dole sv. Barbora v Dobré Vodě a sv. Jan Nepomucký v Českých Budějovicích.

- 82 K nemontanním adresátům korespondence HÚ Rudolfov patřila např. dvorská komora v mincovních a horních záležitostech, dvorská válečná rada, české zemské gubernium, české místodržitelství v Praze, účtárna české komory, Česká státní účtárna v Praze, nejvyšší purkrabí království Českého, Úřad státního návladního, magistrát v Českých Budějovicích, Rokycanech, Příbrami, Volyni, Ratibořicích, Kašperských Horách, Lišově, Velešíně a Adamově, Krajský úřad v Českých Budějovicích a Žatci, Okresní hejtmanský v Českých Budějovicích a Příbrami, Hospodářský úřad v Českých Budějovicích, Božím Daru, Chlumci, Novosedlích nad Nežárkou, Jemnici a na Hluboké, Vrchmostenský úřad ve Zbiroze, Ředitelství panství Třeboň, Lesní úřad na Hluboké a v Nových Hradech, Katastrální inspektorát v Českých Budějovicích, zemský soud (Landrecht), Městský soud v Rudolfově, sklad střelného prachu v Českých Budějovicích, Zbrojní úřad v Příbrami, generální vojenské komando v Praze a Petrovaradinu, wolfenbüttelské vojenské komando v Českých Budějovicích, Fiskální úřad v Praze, berní úřad na Hluboké, v Českých Budějovicích a Třeboni, Komise tabákových důchodků v Českých Budějovicích, Krajský fyzikát tamtéž, klášter augustiniánů-kanovníků v Borovanech, biskupská konsistoř v Temešváru či Vrchní poštovní novinová expedice v Praze.
- 83 Dochoval se zasedací protokol HÚ Rudolfov z ledna – července 1768 (NA, HÚ Rudolfov, inv. č. 33, kart. 1), dva opisy protokolů z roku 1772 (tamtéž, inv. č. 41, kart. 7) výtahy ze zasedacích protokolů téhož úřadu z roku 1757 (tamtéž, inv. č. 22, kart.1) či koncept připomínek k protokolu z roku 1768 (tamtéž, inv. č. 35, kart. 2).
- 84 Co se týče potvrzování propůjček dolů, důlních vod, hutí, puchýřen a prádel srov. Horní kniha potvrzení a propůjček z let 1555–1850, přesná citace viz pozn. 68. Vlastní propůjčkové spisy se týkaly např. dolů v okolí lokalit Dubíkov, Brod a Srubec z roku 1762 (NA, HÚ Rudolfov, inv. č. 25, kart. 1), nálezých jam sv. Anna a sv. Václav a šachet Boží vůle, Šalomoun a Abraham z roku 1768 (tamtéž, inv. č. 32, kart. 1) v rudolfovském revíru a nálezé jámy Frederik (Fridrich) z roku 1791 (tamtéž, inv. č. 75, kart. 25) v budějovickém revíru a jámy Korunování Panny Marie, sv. Kryštof a Marie Terezie a dědičné štolý sv. Jan Nepomucký v tábořském revíru z let 1764–1768 (tamtéž, inv. č. 27–28, 31 a 33, kart. 1) či dolu sv. Ondřej v Rudolfově z roku 1769 (tamtéž, inv. č. 35, kart. 2).
- 85 Jedná se např. o připomínky horního rady a inspektora Antona Lembergera k rudolfovskému konsultačnímu protokolu za 4. čtvrtletí 1768 a k zasedacímu protokolu téhož úřadu (NA, HÚ Rudolfov, inv. č. 35, kart. 2), ke zprávě správce VHÚ Příbram Dionyze Martineze ohledně dodávky vodotězných strojů do rudolfovských dolů (tamtéž, inv. č. 39, kart. 5) nebo k výtahu ze souhrnného protokolu HÚ Rudolfov za 2. čtvrtletí 1772 (tamtéž, inv. č. 41, kart. 7). K horním konsultačním protokolům se ve formě připomínek vyjadřoval také sám VHÚ Příbram, např. k protokolu z Českých Budějovic za 2. čtvrtletí 1773 (tamtéž, inv. č. 43, kart. 8).
- Co se týče připomínek k vizitačním protokolům, dochovaly se např. z roku 1770 ze strany dvorské komory v horních a mincovních záležitostech k protokolům z roku 1769 z Příbrami, Kašperských Hor, Písku, Tábora a Kaplice (tamtéž, inv. č. 37, kart. 3).

úřadů a těžářstev;⁸⁶ výkazy pokladny HÚ Rudolfov,⁸⁷ vystavování povolení uzavírat sňatky pro horní úředníky a horníky⁸⁸ a z toho plynoucí svatební smlouvy;⁸⁹ seznamy provizionistů;⁹⁰ inventáře pozůstalostí horních úředníků a zaměstnanců dolů⁹¹ a výjimečně též inventáře zásob HÚ Rudolfov,⁹² proplácení cestovného⁹³

86 Úřad nejvyššího mincmistra a hormistra království Českého vznašel prostřednictvím své účtárny připomínky např. ke čtvrtletním účetním výkazům HÚ Rudolfov z roku 1776 (NA, HÚ Rudolfov, inv. č. 48, kart. 10), k vyúčtování hlavních pokladny horních důchodků z roku 1779 (tamtéž, inv. č. 53, kart. 12) nebo ke knize rubrik pokladny těžářstva v Dobré Vodě z téhož roku (tamtéž, inv. č. 55, kart. 13).

87 Tyto pokladní výkazy byly často spojeny s účetními výkazy dolů jak v Rudolfově tak v Dobré Vodě, výjimečně také s výkazy pokladny Substitute horního soudu v Rudolfově. Dochovaly se z roku 1801 (NA, HÚ Rudolfov, inv. č. 92, kart. 32), 1802 (tamtéž, inv. č. 94, kart. 33), 1807 (tamtéž, inv. č. 99, kart. 34), 1809 (tamtéž, inv. č. 103, kart. 35), 1812–1813 (tamtéž, inv. č. 106, kart. 36), 1814–1815 (tamtéž, inv. č. 108, kart. 37), 1815–1816 (tamtéž, inv. č. 111, kart. 38), 1817–1818 (tamtéž, inv. č. 113, kart. 40), 1818 (tamtéž, inv. č. 114, kart. 41), 1826–1827 (tamtéž, inv. č. 123, kart. 43) a 1831 (tamtéž, inv. č. 128, kart. 45).

88 Šlo o vydání povolení uzavřít sňatek pro důlního dozorce na hlavním rudolfovském dole Jana Marggrafa z roku 1771 (tamtéž, inv. č. 39, kart. 5), poddanou Ludmilu Kotzínovou ze vsi Dvorec z roku 1780 (s rudolfovským horníkem Jakubem Tuschelem; tamtéž, inv. č. 56, kart. 13); Annu Uxovou a Jakuba Haberta z roku 1781 (potvrzení o neexistujících překážkách; tamtéž, inv. č. 58, kart. 15); dceru rudolfovského horníka Františku Plachovou s kovářským tovaryšem Antonínem Kohoutem z roku 1813 (tamtéž, inv. č. 106, kart. 36); Veroniku Šindelářovou z Rudolfova a kolářského mistra Jana Skowitha, dceru rudolfovského horníka Kateřinu Plachovou a kanonýra Františka Seiblera, dceru horníka Veroniku Šikovou a kanonýra Josefa Thennermazera a dceru horníka Magdalenu Proschovou a kanonýra Jana Knappa, všechna z roku 1816 (tamtéž, inv. č. 111, kart. 38) a horníka Jana Maška a Annu Ziegelbauerovou z Húrek na panství Hluboká z roku 1832 (tamtéž, inv. č. 133, kart. 47).

89 Samotné svatební smlouvy se ve fondu dochovaly jen sporadicky a nikoli pro osoby, pro něž byla vystavována povolení uzavřít sňatek (viz pozn. 100). Z roku 1772 jsou k dispozici hned dvě uzavřené smlouvy, a sice mezi svobodným mládcem a synem měšťana z Jáchymova Janem Pachmannem a vdovou po měšťanu a obchodníku Matesu Baumgartnerovi Alžbětou a mezi ovdovělým vrchním důlním dozorcem v Rudolfově Antonínem Pachmannem a vdovou po důlním dozorci Josefu Fritschovi Kateřinou (tamtéž, inv. č. 40, kart. 6; koncept smlouvy Pachmann-Fritschová z téhož roku je uložen pod tamtéž, inv. č. 41, kart. 7). O rok později pak byla sepsána smlouva mezi horníkem Josefem Šenkýřem, narozeným v Třešti a Anežkou Kumpfmüllerovou (tamtéž, inv. č. 42, kart. 8). Uzavírání svatebních smluv se týkalo také tištěné nařízení českého zemského gubernia z 11. září 1817 (tamtéž, inv. č. 113, kart. 40; srov. pozn. 77).

90 Seznamy provizionistů pokladny HÚ Rudolfov pocházejí z roku 1795 (NA, HÚ Rudolfov, inv. č. 81, kart. 28) a 1801 (též pro Dobrou Vodu; inv. č. 92, č. kart. 32); pokladny hlavního dolu tamtéž a dolu sv. Barbora v Dobré Vodě z roku 1814 (včetně tištěného seznamu; tamtéž, inv. č. 108, kart. 37); pokladny horního úřadu v Rudolfově a bratrské pokladny tamtéž z roku 1817 (tamtéž, inv. č. 112, kart. 39), 1818 (tamtéž, inv. č. 114, kart. 41), 1827 (tamtéž, inv. č. 123, kart. 43), 1832 (tamtéž, inv. č. 132–133, kart. 46–47), 1851 (tamtéž, inv. č. 168, kart. 51) a 1852 (tamtéž, inv. č. 170, kart. 51); pokladny dolu sv. Jan Nepomucký v Rudolfově z roku 1834 (tamtéž, inv. č. 138, kart. 49) a 1853 (tamtéž, inv. č. 175, kart. 53) a téhož dolu a bratrské pokladny z roku 1852 (tamtéž, inv. č. 171, kart. 52). V kart. č. 32 je uložen rovněž přehled kategorizace provizí z roku 1800 (tamtéž, inv. č. 90, kart. 32).

91 Ve fondu se dochoval inventář pozůstalosti důlního kováře a horníka Antonína Fischera z roku 1772 (NA, HÚ Rudolfov, inv. č. 40, kart. 6), vrchního důlního dozorce v Rudolfově Antonína Schmidta z téhož roku (tamtéž), vrchního důlního dozorce tamtéž Antonína Pachmanna z roku 1776 (tamtéž, inv. č. 48, kart. 10) a správce VHÚ Příbram Dionyze Martineze z roku 1782 (tamtéž, inv. č. 60, č. kart. 16).

92 Jediný takový inventář pochází z roku 1848; NA, HÚ Rudolfov, inv. č. 162, č. kart. 49.

93 Jedná se o vyúčtování cestovného správce Vrchního horního úřadu v Příbrami Dionyze Martineze, rudolfovského hormistra Jana Jiřího Pauluse, horního přísežného tamtéž Jana Nepomuka Elstera a šichtmistra tamtéž Viléma Harzera za 1. a 2. čtvrtletí 1781 (NA, HÚ Rudolfov, inv. č. 58, kart. 15); rudolfovského hormistra za 2. a 4. čtvrtletí 1816 (tamtéž, inv. č. 111, kart. 38); téhož za 1. a 2. čtvrtletí 1817, představeného kanceláře

a samozřejmě všudypřítomné kvitance.⁹⁴

V této části fondu jsou rovněž uloženy normálie, jež tvoří originály a opisy panovnických patentů, vydaných Marií Terezií (1740–1790),⁹⁵ jejím synem Josefem II. (1780–1790)⁹⁶ a Františkem I. Rakouským (1792–1835);⁹⁷ tištěné a psané

- rudolfovského horního úřadu Jana Haderera za 2. a 3. čtvrtletí téhož roku a magistrátního rady a policejního inspektora z Českých Budějovic Matyáše Václava Klaudiho za 2. čtvrtletí téhož roku (tamtéž, inv. č. 112, kart. 39); horního přísežného Leopolda Brumbergera za 2. čtvrtletí 1818 (tamtéž, inv. č. 114, kart. 41); důlního dozorce Ferdinanda Süße za 2. čtvrtletí 1821 (tamtéž, inv. č. 117, kart. 42), 1. čtvrtletí 1832 (tamtéž, inv. č. 132, kart. 46) a 2. čtvrtletí téhož roku (tamtéž, inv. č. 133, kart. 47); šichtmistra Sturma od 3. čtvrtletí 1828 do 1. čtvrtletí 1831 (tamtéž, inv. č. 130, kart. 46); a horníků, vyslaných za práci do uhelných dolů ve Štýrsku z roku 1852 (tamtéž, inv. č. 170, kart. 51). S výše uvedeným souvisí i likvidace cestovních nákladů a diet, vynaložených na vizitace dolů z roku 1831 (tamtéž, inv. č. 131, kart. 46), 1834 (tamtéž, inv. č. 136, kart. 48) a 1852 (tamtéž, inv. č. 171, kart. 52). Způsob úhrady cestovních nákladů definovaly předpisy, shrnuté v cirkulářích VHÚ Příbram, resp. jejich opisech, z 23. března 1846 (tamtéž, inv. č. 157, kart. 49), 22. dubna následujícího roku (tamtéž, inv. č. 159, kart. 49) a 6. dubna 1851 (tamtéž, inv. č. 167, kart. 50).
- 94 Vlastní kvitance HÚ Rudolfov jsou ve fondu nejvíce zastoupeny druhem účetních písemností vůbec a pocházejí z let 1758 (NA, HÚ Rudolfov, inv. č. 23, kart. 1), 1762 (tamtéž, inv. č. 25, kart. 1), 1767 (tamtéž, inv. č. 30, kart. 1), 1768 (tamtéž, inv. č. 33, kart. 1), 1769 (tamtéž, inv. č. 34–35, kart. 2), 1770 (tamtéž, inv. č. 37, kart. 3), 1771 (tamtéž, inv. č. 38, kart. 4; tamtéž, inv. č. 39, kart. 5), 1772 (tamtéž, inv. č. 41, kart. 7), 1773 (tamtéž, inv. č. 42, kart. 8; inv. č. 43, kart. 8), 1774 (tamtéž, inv. č. 45, kart. 9), 1777 (tamtéž, inv. č. 50, kart. 11), 1780 (tamtéž, inv. č. 56, kart. 13), 1781 (tamtéž, inv. č. 58, kart. 15), 1782 (tamtéž, inv. č. 60, kart. 16), 1784 (tamtéž, inv. č. 64, kart. 18), 1785 (tamtéž, inv. č. 66, kart. 19), 1786 (tamtéž, inv. č. 68, kart. 20), 1787 (tamtéž, inv. č. 70, kart. 21), 1792 (tamtéž, inv. č. 77, kart. 26), 1795 (tamtéž, inv. č. 81, kart. 28), 1799 (tamtéž, inv. č. 88, kart. 31), 1801 (tamtéž, inv. č. 92, kart. 32), 1809 (tamtéž, inv. č. 103, kart. 35), 1813 (tamtéž, inv. č. 106, kart. 36), 1814 (tamtéž, inv. č. 108, kart. 37), 1816 (tamtéž, inv. č. 111, kart. 38), 1817 (tamtéž, inv. č. 112–113, kart. 39–40), 1818 (tamtéž, inv. č. 114, kart. 41), 1821 (tamtéž, inv. č. 116–117, kart. 42), 1823 (tamtéž, inv. č. 119, kart. 42), 1827 (tamtéž, inv. č. 123–124, kart. 43–44), 1834 (tamtéž, inv. č. 136, kart. 48; tamtéž, inv. č. 138, kart. 48), 1845 (tamtéž, inv. č. 156, kart. 49), 1846 (tamtéž, inv. č. 157, kart. 49), 1849 (tamtéž, inv. č. 164, kart. 49), 1851 (tamtéž, inv. č. 167–168, kart. 50–51), 1852 (tamtéž, inv. č. 170–171, kart. 51–52) a 1853 (tamtéž, inv. č. 174–175, kart. 53).
- 95 Ve fondu HÚ Rudolfov se dochoval jednak výtah z patentu z 1. května 1765 o těžbě kovů a jiných nerostů na pozemcích zemských stavů (NA, HÚ Rudolfov, inv. č. 35, kart. 2) a jednak patent ze 14. července 1774, týkající se opětovného povolení oběhu holandských dukátů na území dědičných zemí (tamtéž, inv. č. 44, kart. 9).
- 96 Jednalo se o patent z 1. května 1785 o výměně starých bankocetlí za nové s příloženými vzorovými formuláři pro tištění těchto bankovek v nominální hodnotě 5, 10, 25, 50, 100, 500, a 1000 zl. (tamtéž, inv. č. 66, kart. 19), patent z 12. ledna následujícího roku ve věci stanovení kursu cizích zlatých mincí, obíhajících na území dědičných zemí (tamtéž, inv. č. 68, kart. 20) a patent z 22. ledna 1789 ohledně stanovení pravidel pro horní disciplínu a exekuce dolů (tamtéž, inv. č. 72, kart. 23).
- 97 Z období vlády Františka I. Rakouského se, oproti jeho dvěma předchůdcům, dochovalo ve fondu nejvíce patentů – celkem 16 kusů; na rozdíl od stejných písemností ze staršího období však byly všechny tištěné, a to z 24 srpna 1795 ohledně válečné půjčky na následující rok; z 19. srpna 1796 ve věci tištění a oběhu bankocetlí na území dědičných zemí (NA, HÚ Rudolfov, inv. č. 83, kart. 29); z 2. ledna 1802 o stanovení podmínek provozu loterie s vklady zlata a stříbra (tamtéž, inv. č. 94, kart. 33); ze 17. prosince 1809, týkající se povolení pro obchodní domy použít peníze, získané z loterie ve formě půjčky, na umoření státních potřeb (tamtéž, inv. č. 102, kart. 35); z 20. února 1811 ohledně stanovení podmínek pro vydávání bankocetlí (tamtéž, inv. č. 104, kart. 35); z 1. června 1816 ve věci vymezení okruhu poplatků, placených buď v bankocetlích anebo ve zlatých či stříbrných mincích; též data o používání měděných mincí; též data, týkající se zřízení národní banky; též data ohledně podmínek pro výměnu mincí za papírové bankovky; z 3. srpna téhož roku ve věci povýšení Ilýrie (historické území, rozprostírající se zhruba na území dnešní Albánie a bývalé Jugoslávie; pozn. aut.) na Ilýrské království; z 29. října téhož roku o poskytování dobrovolných půjček s vklady v papírových penězích (NA, HÚ Rudolfov, inv. č. 110, kart. 38);

cirkuláře českého zemského gubernia⁹⁸ a VHÚ Příbram,⁹⁹ tištěná nařízení českého zemského gubernia¹⁰⁰ a Všeobecného apelačního soudu se sídlem

z 22. ledna 1817, týkající se ustanovení základního důchodu zemských dluhů, s příloženým průvodním listem; z 12. května téhož roku ohledně zavedení měděné krejcarové mince s platností od 1. srpna téhož roku, s příloženými vzory mincí a průvodním listem (tamtéž, inv. č. 112, kart. 39); z 16. srpna téhož roku ve věci amortizace dluhů, s příloženým průvodním listem (tamtéž, inv. č. 113, kart. 40); z 27. února 1827 o vojenských zběžích na území království Českého (tamtéž, inv. č. 123, kart. 43) a z 12. května 1831, týkající se vzájemného vydávání těchto zběžů mezi rakouskými zeměmi a knížaty a svobodnými německými městy (tamtéž, inv. č. 128, kart. 45).

98 Ve fondu HÚ Rudolfov je uloženo obrovské množství tištěných cirkulářů této instituce z let 1814, 1816–1818, 1821, 1823, 1827, 1830–1832 a 1834. Nejstarší exemplář z 15. července 1814 byl vydán v záležitosti zamezení obnovení jakéhokoli pronájmu osobám, dlužícím nájemné (NA, HÚ Rudolfov, inv. č. 107, kart. 37). Další exempláře jsou po obsahové stránce velmi různorodé (a někdy i poněkud kuriózní, jak uvidíme na následujících řádcích) a týkají se např. oběhu papírových bankovek a kovových mincí v souvislosti s přičleněním Ilýrie k Rakousku v roce 1813 (5. červenec 1816, tamtéž, inv. č. 110, kart. 38); stanovení výše cla z kávy, sirupu a rafinovaného cukru (14. leden 1817, tamtéž, inv. č. 112, kart. 39); stanovení výše dovozního a vývozního cla na měděné zboží (12. září téhož roku, tamtéž, inv. č. 113, kart. 40); stanovení pravidel provozu kamenných tiskařských podniků (5. červen 1818, tamtéž, inv. č. 114, kart. 41); osvobození osob, stávajících nové domy, od placení daně (14. prosinec 1820, tamtéž, inv. č. 115, kart. 42); zrušení povinnosti snoubenců platit při sňatku taxu ve výši 2 zl. ve prospěch fondu, bojujícího proti onemocnění neštovicemi (13. leden 1821, tamtéž, inv. č. 116, kart. 42); popisu metody tkaní pytlů bez švů, vypracované Michalem Bayerleitnerem (bez konkrétního data z r. 1821, tamtéž); přenesení pravomoci vybírat mýtné za použití Těšovického mostu mezi Vodňany a Prachaticemi na obec Těšovice (20. květen 1823, tamtéž, inv. č. 119, kart. 42); zákazu připojovat menší vozy s nákladem k větším, taktéž naloženým (20. září téhož roku, tamtéž); stanovení podmínek pro převzetí péče o nalezené faráři (22. březen 1827, tamtéž, inv. č. 123, kart. 43); soukromého studia na gymnáziích (21. duben téhož roku, tamtéž); zákazu vyvážet umělecká díla a jiné cennosti ze země (27. duben téhož roku, tamtéž); vyšetřování případů úmrtí, kdy chybí úmrtní list (9. květen téhož roku, tamtéž); osvobození pohřebních vozů od placení silniční daně (10. květen téhož roku, tamtéž); stanovení předpisů pro pořádání veřejných a soukromých produkcí taneční hudby (7. červen téhož roku, tamtéž); zvýšení platu postilionům (7. červenec téhož roku, tamtéž); stanovení výše trestů za špatnou správu vrchnostenských, sirotčích a depozitních pokladen (19. červenec téhož roku, tamtéž); zřízení mýtnice v Hlinsku (3. únor 1831, tamtéž, inv. č. 128, kart. 45) a Mnišku pod Brdy (24. únor téhož roku, tamtéž); osvobození všech cukrovarů, zpracovávajících domácí surovinu, na dobu deseti let od placení daně ze zisku (25. únor téhož roku, tamtéž); podřízení solivarny v rakouském Halleinu pod správu Vrchního solního úřadu v Gmündu (8. květen téhož roku, tamtéž); stanovení výše platů znalcům v oblasti civilního práva (24. květen téhož roku, tamtéž); povýšení obecného hraničního celního úřadu ve Varnsdorfu na komerční hraniční celní úřad (13. červen téhož roku, tamtéž, inv. č. 130, kart. 46); zákazu výroby, dovozu a prodeje zeleně- a zlatě-měňavého jídelního nádobí a hraček (23. listopad, tamtéž); zrušení celního skladu v Litoměřicích (29. prosinec 1831, tamtéž, inv. č. 132, kart. 46); stanovení lhůty pro přihlášení se ke starým dluhům české komory (20. červenec 1832, tamtéž, inv. č. 133, kart. 47); uvalení potravní daně na prodej vína, moštu a kořalky (5. říjen téhož roku, tamtéž); stanovení rozsahu pravomocí nad soukromým služebním personálem cizích velvyslanců ve Vídni (28. únor 1834, tamtéž, inv. č. 136, kart. 48) nebo stanovení šíře nákladu pro formanské vozy, projíždějící územím Saska (28. červen téhož roku, tamtéž).

99 Cirkuláře VHÚ Příbram jsou ve fondu HÚ Rudolfov dochovány výhradně v opisech, např. z 11. dubna 1839 o zákazu příbuzenského vztahu mezi úředníky, zaměstnanými u jednoho úřadu (NA, HÚ Rudolfov, inv. č. 144, kart. 49; cirkulář byl určen horním úřadům ve Stříbře, Rudolfově, Kutné Hoře a Jilově, Šichtovnímu úřadu v Kašperských Horách, Hornímu jednatelství v Mladé Vožici a Skladu železa v Praze) nebo z 23. března 1848 ohledně znovuzavedení svítlen pro hutní praktikanty (tamtéž, inv. č. 161, kart. 49).

100 Ve fondu existují následující tištěná nařízení této instituce: z 3. dubna 1809, jímž se stanovují pravidla pro vystavování pasů cizincům (NA, HÚ Rudolfov, inv. č. 102, kart. 35); ze 4. února 1813, týkající se požadav-

v Praze¹⁰¹ jakož i tištěná oznámení českého zemského gubernia.¹⁰² V mnohem menším počtu tří kusů se pak dochovaly tištěné zprávy těžce instituce¹⁰³ a jako jednotliviny pak cirkulář dvorské komise pro klasovní daň, týkající se stanovení podmínek pro odvádění této daně na rok 1809,¹⁰⁴ oznámení nejvyššího purkrabího království Českého Josefa hraběte Wallise z 24. října téhož roku ohledně uzavření míru mezi císařem rakouským Františkem I. Habsburským

ků na úředníky při substitucích horních soudů (tamtéž, inv. č. 106, kart. 36); z 12. července 1816 ohledně možnosti hradit daň ze mzdy buď v kovových mincích nebo bankocetlích (tamtéž, inv. č. 110, kart. 38); z 9. ledna 1817 ve věci stanovení výše pokut za úmyslné vyhýbání se placení cestovního mýta používáním nezaplatněných cest (velmi aktuální i pro dnešní dobu; tamtéž, inv. č. 112, kart. 39); ze 4. června téhož roku, týkající se stanovení pravidel pro vyhotovování listů a jejich vidimování (tamtéž); z 18. července téhož roku ohledně vyčíslení hodnoty klenotů, zastavených u c. a k. Zástavního úřadu (tamtéž); z 11. září téhož roku ve věci uzavírání manželských smluv (tamtéž, inv. č. 113, kart. 40); z 19. září téhož roku, týkající se snížení dovozního cla na tlučené stříbro ve větším množství (tamtéž); z 10. září 1818 ohledně zvýšení poplatků a mýta z důvodu zvýšení důchodů pražského policejního fondu (tamtéž, inv. č. 114, kart. 41); ze 17. října téhož roku ve věci zřízení nové mýtnice v Ústí nad Labem (tamtéž); z 12. dubna 1832, týkající se státu nezaplacených daní (tamtéž, inv. č. 133, kart. 47) a z 19. října téhož roku ohledně zákazu vydávat některé německé noviny (tamtéž).

101 Tištěná nařízení tohoto soudu pocházejí z roku 1784 (NA, HÚ Rudolfov, inv. č. 64, kart. 18), 1786 (tamtéž, inv. č. 68, kart. 20), 1787–1790 (tamtéž, inv. č. 70–73, kart. 21–24), 1791 (tamtéž, inv. č. 75, kart. 25), 1794 (tamtéž, inv. č. 79, kart. 27), 1795 (tamtéž, inv. č. 81, kart. 28), 1797–1798 (tamtéž, inv. č. 85–86, kart. 30) a 1799 (tamtéž, inv. č. 88, kart. 31). Kromě tisků existuje ve fondu samozřejmě i celá řada nařízení této instituce v psané podobě.

102 Tištěná guberniální oznámení se dochovala ze 4. ledna 1827 ohledně placení mostního mýta přes řeku Teplou v Karlových Varech (NA, HÚ Rudolfov, inv. č. 123, kart. 43); z 22. února téhož roku ve věci pořádání trhů s ovčí vlnou na území Čech (tamtéž); z 3. dubna téhož roku, týkající se vyplacení odměn za záchranu života (tamtéž); z 12. června téhož roku ohledně stanovení lhůty jednoho roku a šesti týdnů na splacení úroků ze starých dluhů české komory (tamtéž, inv. č. 124, kart. 44); z 23. září téhož roku ve věci následných opatření po sérii požárů, k nimž došlo v okolí Prahy (tamtéž); z 13. ledna 1831, týkající se přeložení mýtnice z Chomutova na silnici, vedoucí do Hory sv. Šebestiána, resp. k Oberdorfské hospodě (tamtéž, inv. č. 128, kart. 45); z 9. dubna téhož roku ohledně ustanovení jednoho razítkovacího úředníka v Mnichově Hradišti (tamtéž, inv. č. 133, kart. 47); z 2. června téhož roku ve věci celního skladu v Českých Budějovicích (tamtéž); z 8. července téhož roku, týkající se zřízení celnice ve Varnsdorfu a Floriansdorfu (zaniklá osada obce Varnsdorf, pozn. aut.; tamtéž); z 20. srpna téhož roku ohledně razítkování bavlněného pleteného zboží (tamtéž); z 6. září téhož roku ve věci zavedení mýta na silnici ze Cvikova do Dolního Podluží (tamtéž); z 30. září téhož roku, týkající se zákazu vydávat časopis „Allgemeine politische Annalen“ vydavatelem jménem Rottek (tamtéž); ze 4. října téhož roku ohledně kolkování organytového zboží (tamtéž); z 22. listopadu téhož roku ve věci zahájení razítkování komerčního zboží v Litoměřicích (tamtéž); z 25. listopadu 1833, týkající se vydání povolení pro lokalitu Mnichov na Chebsku vybírat po dobu pěti let mýto z dobytčích potahů (tamtéž, inv. č. 136, kart. 48); z 19. prosince téhož roku ohledně vydání povolení vybírat soukromé mýto z dobytčích potahů na silnici mezi Přísečnicí a Kadání (tamtéž); ze 7. března 1834 ve věci zřízení mýtnice v Milčevsi (tamtéž); z 10. dubna téhož roku, týkající se vydání povolení pro město Rumburk vybírat mýto z dobytčích potahů (tamtéž); z 29. dubna téhož roku ohledně zřízení vedlejší celnice v německém angeru (tamtéž); z 15. června téhož roku ve věci placení dovozního cla na vína z Dalmácie (tamtéž) a z 29. června téhož roku, týkající se ustavení komerčního celního úřadu ve Vojtanově (tamtéž).

103 Zprávy pocházejí z 19. prosince 1820 (zřízení koleje pro námořní kadety v Benátkách; tamtéž, inv. č. 115, kart. 42), z 27. prosince 1833 (zákaz distribuce novin „Neckar-Zeitung“, vydávaných ve Stuttgartu; tamtéž, inv. č. 136, kart. 48) a z 6. března 1834 (zrušení mýta v Chebu a Falknově; tamtéž).

104 NA, HÚ Rudolfov, inv. č. 102, kart. 35.

a francouzským Napoleonem Bonapartem (1804–1814)¹⁰⁵ a vyhláška senátorů polského města Krakova z roku 1827 ve věci poskytování zboží rakouským poddaným.¹⁰⁶ V této souvislosti je zapotřebí zmínit rovněž tištěný výklad císařovny Marie Terezie z 26. srpna 1779 k Instrukci o popisu obyvatelstva z roku 1777.¹⁰⁷

Tato instrukce se ve fondu HÚ Rudolfov sice nedochovala, několik málo exemplářů instrukcí je zde nicméně k dispozici. Nejstarší byla vydána dne 1. listopadu 1798 pro nejmenovaného dvorského agenta ohledně náplně jeho práce a chování.¹⁰⁸ Následuje netištěná instrukce ze 4. prosince 1830, týkající se vyhotovování výkazů horních produktů (s příloženými vzorovými formuláři),¹⁰⁹ netištěná instrukce ohledně vyhotovování účetních výkazů bezhotovostních pokladních transakcí (s příloženým vzorovým formulářem)¹¹⁰ a konečně opis instrukce dvorské komory ze 4. ledna 1832 ve věci vyhotovování montanních a solních pokladních deníků.¹¹¹

Výše zmíněné tištěné normálie nebyly zajisté jedinými tisky, dochovanými ve zmíněném fondu. Je zde možné nalézt např. i tři předpisy ze 17. dubna 1834, z nichž první se týká vyplácení penzí, provizí, přídavek a jiných dávek; druhý pokladen, vyplácjejících tyto částky a třetí potvrzování kvitancí ze strany farářů po jejich zaplacení;¹¹² příručku s vyměřením výše diet pro jednotlivé kategorie osob ve služebním poměru u c. a k. úřadů, vydanou ve Vídni roku 1813;¹¹³ seznam soudních míst na území Uher se sídly jejich poštovních úřadů z roku 1789¹¹⁴ či zprávu c. a k. Vlastenecko-hospodářské společnosti království Českého z 1. září 1816 ohledně zřízení sbírky minerálů.¹¹⁵

V neposlední řadě je zapotřebí zmínit též předtištěné vzorové formuláře deníků zpráv, vydávaných institucemi z roku 1813¹¹⁶ a výkazů výměny výkupních listů měděných mincí za 1.–2. čtvrtletí 1818, 4. čtvrtletí 1820 a 2. čtvrtletí 1821, vydávaných c. a k. Sjednocenou výkupní a umořovací deputační dvorskou účtárnou.¹¹⁷ S posledně jmenovanými výkazy souvisí i tištěná oznámení téže účtárny, první z 3. června 1817, spojené s týmž výkazem za 3. čtvrtletí 1816; druhé z 5. srpna 1817 s výkazem za 4. čtvrtletí 1816 a třetí z 2. září 1817 s výkazem za 1. čtvrtletí téhož roku.¹¹⁸ Každé z těchto oznámení bylo vydáno v české a německé jazykové mutaci. Jako určitou kuriozitu lze

105 Duplicitně; tamtéž, inv. č. 102, kart. 35.

106 NA, HÚ Rudolfov, inv. č. 123, kart. 43.

107 Tamtéž, inv. č. 53, kart. 12.

108 Tamtéž, inv. č. 86, kart. 30.

109 Tamtéž, inv. č. 127, kart. 44.

110 Tamtéž, inv. č. 132, kart. 46.

111 Tamtéž, inv. č. 133, kart. 47.

112 Všechny předpisy jsou uloženy tamtéž, inv. č. 138, kart. 49.

113 Tamtéž, inv. č. 106, kart. 36.

114 Tamtéž, inv. č. 72, kart. 23.

115 Tamtéž, inv. č. 112, kart. 39. Ve fondu HÚ Rudolfov se dochoval též opis cirkuláře VHÚ Příbram z 15. května 1847, týkající se stejné záležitosti; NA, HÚ Rudolfov, inv. č. 159, kart. 49.

116 Tamtéž, inv. č. 106, kart. 36.

117 Tamtéž, inv. č. 114, kart. 41; inv. č. 116, kart. 42; inv. č. 117, kart. 42.

118 Tamtéž, inv. č. 113, kart. 40.

v souvislosti s tištěnými písemnostmi uvést pozvánku vydavatele a redaktora příručky a ročenky pro rakouské horníky a hutníky Jana Křtitele Krause na zasedání o subskripcích u příležitosti vydání tohoto periodika na rok 1852.¹¹⁹

Přestože jsou tyto spisy po obsahové stránce pro badatelskou veřejnost nesporně zajímavé, nejcennější část běžných spisů z let 1757–1854 tvoří bezesporu vlastní dolové písemnosti, týkající se nejen lokalit v rudolfovském revíru, ale i v jiných horních obvodech.

Nejvíce je zde samozřejmě zastoupena lokalita Rudolfov se svými doly hlavní (1772–1852),¹²⁰ Abraham (1832),¹²¹ sv. Anna (1769),¹²² sv. Antonín Paduánský (1771 a 1783),¹²³ sv. Barbora (1768–1783),¹²⁴ Boží vůle (1770–1853),¹²⁵ sv. Eliáš (1823),¹²⁶

119 Pozvánka byla vydána roku 1851; tamtéž, inv. č. 167, kart. 50.

120 Spisy z let 1772 (NA, HÚ Rudolfov, inv. č. 41, kart. 7); 1774 (inv. č. 45, kart. 9); 1778 (inv. č. 52, kart. 11); 1779 (inv. č. 54, kart. 12); 1780 (inv. č. 56, kart. 13); 1781 (inv. č. 58, kart. 15); 1782 (inv. č. 60, kart. 16); 1783 (inv. č. 62, kart. 17); 1790 (inv. č. 73, kart. 24); 1791 (inv. č. 75, kart. 25); 1794 (inv. č. 79, kart. 27); 1795 (inv. č. 81, kart. 28); 1797 (inv. č. 85, kart. 30); 1799 (inv. č. 88, kart. 31); 1800 (inv. č. 90, kart. 32); 1801 (inv. č. 92, kart. 32); 1802 (inv. č. 94, kart. 33); 1807 (inv. č. 99, kart. 34); 1808 (inv. č. 101, kart. 34); 1809 (inv. č. 103, kart. 35); 1813 (inv. č. 106, kart. 36); 1814 (inv. č. 108, kart. 37); 1816–1817 (inv. č. 111–112, kart. 38–39); 1827 (inv. č. 124, kart. 44) a 1853 (inv. č. 172, kart. 53). Dochoval se např. výkaz cupusů, dodaných městem České Budějovice zmíněnému dolu v době od dubna 1767 do konce října 1772; potvrzení účtárny Úřadu nejvyššího mincmistra a hormistra království Českého o řádném odevzdání vyúčtování pokladny hlavního dolu za rok 1778 tamním šichtmistrem Vilémem Harzerem; seznam horníků, zaměstnaných na hlavním dole v Rudolfově v listopadu 1790; potvrzení HÚ Rudolfov pro dobrovolného horního praktikanta Josefa Kalasánského Pauluse o absolování dvouleté horní praxe na hlavním dole a v kanceláři úřadu; seznamy kovářských prací, provedených na dole v lednu, dubnu a září 1797; seznam provizionistů dolu za leden, říjen a prosinec 1807; multiplikát tříleté nájemní smlouvy z roku 1827 na šachtu sv. Josef při hlavním dole nebo opis smlouvy, uzavřené dne 16. června 1817 mezi zástupcem HÚ Dobrá Voda Jakubem Franzem na jedné a horníkem Janem Hadererem na druhé straně ve věci havírny při téže dole.

121 NA, HÚ Rudolfov, inv. č. 133, kart. 47 – revers ohledně pronájmu haldy při zmíněném dole rudolfovskému měšťanu Valentínu Seidlovi.

122 Tamtéž, inv. č. 35, kart. 2 – oznámení o poklesu těžby na zmíněném dole; opis výpisu z příbramské horní kontrolní knihy ohledně množství vytěžených rud a podílů na těžbě.

123 Spisy z let 1771 (tamtéž, inv. č. 39, kart. 5 – připomínky k nedostatům ve výkazech o těžbě na jmenovaném dole) a 1783 (tamtéž, inv. č. 62, kart. 17 – opis smlouvy, uzavřené mezi Janem Jindřichem Johnem na jedné a šichtmistrem v Obecnici Theobaldem Jaroškou na straně druhé o pronájmu dolu sv. Barbora a sv. Antonín Paduánský).

124 Spisy z let 1768 (tamtéž, inv. č. 33, kart. 1 – měřičský zápisník zmíněného dolu); 1769 (tamtéž, inv. č. 35, kart. 2 – oznámení o poklesu těžby; vyúčtování těžby železa důlním dozorcem Františkem Hoderem); 1770 (tamtéž, inv. č. 37, kart. 3 – půdorys a nárys jámy sv. Markéta na zmíněném dole s popisem; přísaha horního písaře, protokolisty šichtmistra na dolech sv. Barbora, sv. Václav a sv. Ondřej Bonifáce Mitise; seznam důlních cupusů); 1774 (tamtéž, inv. č. 44, kart. 9 – povolení vyplacení cupusu ve výši 80 zl. pro doly sv. Barbora a sv. Ondřej); 1782 (tamtéž, inv. č. 60, kart. 16 – seznam léků, vydaných horníkům dolu sv. Barbora) a 1783 (tamtéž, inv. č. 62, kart. 17 – smlouva o pronájmu dolu, viz předcházející pozn.).

125 Spisy z let 1770 (tamtéž, inv. č. 37, kart. 3 – půdorys a nárys ochozně chodby dolu s popisem, vyhotovený rudolfovským hormistrem Františkem Prokopem Tippmannem); 1827 (tamtéž, inv. č. 123, kart. 43 – žádost Jakuba Křídka o povolení stavby domku na haldě zmíněného dolu) a 1853 (tamtéž, inv. č. 175, kart. 53 – opis reversu ohledně podílu na těžbě haldě).

126 Tamtéž, inv. č. 119, kart. 42 – spisy, týkající se nedostatků v peněžním a materiálovém vyúčtování zmíněného dolu; seznam léků, dodaných lékárnou v Českých Budějovicích horníkům téhož dolu za 1.–3. čtvrtletí zmíněného roku; výkaz příjmů a výdajů dolu za 2. čtvrtletí zmíněného roku.

sv. Jan Nepomucký (1823–1853),¹²⁷ sv. Karel Boromejský (1823–1853),¹²⁸ sv. Mořic (1769),¹²⁹ sv. Ondřej (1769–1774),¹³⁰ Šalomoun (1799),¹³¹ sv. Šebestián (1769–1770),¹³² sv. Tři králové (1792)¹³³ a sv. Václav (1768–1784).¹³⁴

V mnohem menším počtu se dochovaly písemnosti dolu sv. Barbora v Dobré Vodě z let 1770, 1784, 1786, 1790–1791, 1795, 1797–1801, 1807, 1809, 1813–1814 a 1833.¹³⁵

Za jednotliviny pak lze označit spisy lokalit České Budějovice, Hluboká, Hora sv. Kateřiny, Jevíčko, Libnič, Malé Hory, Písek, Příbram, Tábor, Třebíčko, panství Zlonice a a Třeboň.¹³⁶

127 Spisy z let 1823 (tamtéž, inv. č. 119, kart. 42); 1827 (tamtéž, inv. č. 123–124, kart. 43–44); 1831 (tamtéž, inv. č. 128, kart. 45); 1831 (tamtéž, inv. č. 130–131, kart. 46); 1832 (tamtéž, inv. č. 133, kart. 47); 1834 (tamtéž, inv. č. 136–138, kart. 48–49); 1840 (tamtéž, inv. č. 146, kart. 49); 1843–1844 (tamtéž, inv. č. 152, kart. 49); 1821 (tamtéž, inv. č. 167–168, kart. 50–51) a 1852–1853 (tamtéž, inv. č. 170–175, kart. 51–53). Dochoval se např. preliminář pokladny zmíněného dolu z roku 1823 a 1832, seznam léků, dodaných horníkům za 1.–3. čtvrtletí 1823, protokol z jednání HÚ Rudolfov ve věci šachetní budovy při dole z roku 1840 nebo zasedací protokol téhož úřadu z roku 1852, týkající se dalšího provozu dolu sv. Jan Nepomucký.

128 Spisy z let 1823 (tamtéž, inv. č. 119, kart. 42); 1827 (tamtéž, inv. č. 123–124, kart. 43–44); 1831 (tamtéž, inv. č. 128, kart. 45; inv. č. 130, kart. 46); 1834 (tamtéž, inv. č. 136–138, kart. 48–49); 1843–1844 (tamtéž, inv. č. 152–153, kart. 49); 1851 (tamtéž, inv. č. 167–168, kart. 50–51); 1852 (tamtéž, inv. č. 170, kart. 51) a 1853 (tamtéž, inv. č. 174, kart. 53). Dochoval se např. seznam léků, dodaných lékárnou v Českých Budějovicích zmíněnému dolu za 1.–3. čtvrtletí 1823; peněžní a materiálový preliminář pokladny zmíněného dolu na rok 1824; partikuláře nákladů na výstavbu koňské stáje při spojeném dole sv. Jan Nepomucký–sv. Karel Boromejský z roku 1831; výkaz směn téhož spojeného dolu za dobu od 6. října 1833 do 4. ledna 1834; přehled nedostatků v peněžním a materiálovém vyúčtování téhož spojeného dolu za rok 1841 nebo výkazy desátků spojeného dolu za 2. čtvrtletí 1852 a 1. čtvrtletí 1853.

129 NA, HÚ Rudolfov, inv. č. 35, kart. 2 – oznámení o poklesu těžby na zmíněném dole; vyúčtování těžby železa důlním dozorcem Františkem Hoderem.

130 Spisy z let 1769 (tamtéž, inv. č. 35, kart. 2 – oznámení o poklesu těžby na zmíněném dole; potvrzení propůjčky tamtéž Michaelu Paulovi; opis výpisu z rudolfovské horní kontrolní knihy ohledně důlního podílu); 1770 (tamtéž, inv. č. 37, kart. 3 – přísaha horního písaře, protokolisty šichtmistra na dolech sv. Barbora, sv. Václav a sv. Ondřej Bonifáce Mítise) a 1774 (tamtéž, inv. č. 44–45, kart. 9 – povolení vyplatit cupus ve výši 80 zl. dolům sv. Barbora a sv. Ondřej).

131 NA, HÚ Rudolfov, inv. č. 88, kart. 31 – zpráva o těžbě na zmíněném dole za 1. a 4. čtvrtletí 1799.

132 Spisy z roku 1769 (tamtéž, inv. č. 35, kart. 2 – oznámení o poklesu těžby na zmíněném zlatém dole) a 1770 (tamtéž, inv. č. 37, kart. 3 – seznam cupusů pro týž důl).

133 Tamtéž, inv. č. 77, kart. 26 – potvrzení propůjčky zmíněného dolu.

134 Spisy z let 1768 (tamtéž, inv. č. 33, kart. 1 – měřičský zápisník zmíněného dolu); 1769 (tamtéž, inv. č. 35, kart. 2 – oznámení o poklesu těžby; opis výpisu z příbramské horní kontrolní knihy ohledně množství vytěžených rud a podílů na těžbě); 1770 (tamtéž, inv. č. 37, kart. 3 – přísaha horního písaře, protokolisty šichtmistra na dolech sv. Barbora, sv. Václav a sv. Ondřej Bonifáce Mítise) a 1779 (tamtéž, inv. č. 54, kart. 12 – zápis o propůjčce zmíněného dolu Tomáši Taschekovi z Českých Budějovic).

135 NA, HÚ Rudolfov, inv. č. 37, kart. 3; inv. č. 64, kart. 18; inv. č. 68, kart. 20; inv. č. 73, kart. 24; inv. č. 75, kart. 25; inv. č. 81, kart. 28; inv. č. 85–86, kart. 30; inv. č. 88, kart. 31; inv. č. 90, kart. 32; inv. č. 92, kart. 32; inv. č. 99, kart. 34; inv. č. 103, kart. 35; inv. č. 106, kart. 36; inv. č. 108, kart. 37; inv. č. 135, kart. 48. Dochoval se např. retardát horního písaře Jana Nepomuka Elstera ohledně těžby na zmíněném dole z roku 1784; list z roku 1786, týkající se postoupení jednoho kuku su na též dole Maxmiliánem Liedermannem odvodělé hraběnce Marii Juliáně Althannové; šichtovní rejstřík za čtvrtý týden měsíce února 1790; důlní zpráva za 3.–4. čtvrtletí 1800; seznam provizionistů dolu za leden říjen a prosinec 1807 a únor 1809 nebo zasedací protokol HÚ Rudolfov ve věci těžby na dole sv. Barbora z roku 1813.

136 Co se týče lokality České Budějovice, ve fondu je k dispozici zpráva stavitele vodotěsných strojů pro dolnohorská horní města Josefa Karla Hölla prezidentu české komory o vizitaci budějovických dolů z roku 1761

Spisy těžarstev se kromě lokalit Rudolfov¹³⁷ a Dobrá Voda¹³⁸ vztahují, byť jen okrajově, též k lokalitám České Budějovice,¹³⁹ Hodějovice,¹⁴⁰ Prachatice,¹⁴¹

(NA, HŮ Rudolfov, inv. č. 24, kart. 1). Z lokality Hluboká se dochoval jen přípis pro tamní Ředitelství panství z roku 1817 ve věci svobodné držby domu Josefa Schallecka na haldě při dole Boží požehnutí (tamtéž, inv. č. 113, kart. 40). Z lokality Hora sv. Kateřiny existuje potvrzení tamního hornístra o Václavu Peithnera z roku 1772 o zaměstnání Jana Pachmanna z Jáchymova jako horníka na jáchymovském dole sv. Mikuláš (tamtéž, inv. č. 41, kart. 7). Lokalita Jevíčko je zastoupena protokolem ze zasedání Horního soudu v Kutné Hoře ve věci nájemce železného dolu u Jevíčka Jana Jindřicha Johna z roku 1787 (tamtéž, inv. č. 70, kart. 21). Z lokality Libnič se dochoval výkaz dodávek stavebního dřeva dolu v Libniči na rok 1775 (tamtéž, inv. č. 45, kart. 9) včetně potvrzení o dodávce 1000 kmenů tamtéž v roce 1781 (tamtéž, inv. č. 56, kart. 13) a zápis o soudním přelíčení ve věci stížnosti důlního dozorce na dole sv. Jan Nepomucký Josefa Klemmera a hlášení téhož o objemu těžby tamtéž za měsíce listopad a prosinec 1790 (tamtéž, inv. č. 73, kart. 24). Z lokality Malé Hory jsou k dispozici připomínky rudolfovského horního úřadu ohledně zavádění vody do tanních dolů z roku 1788 (tamtéž, inv. č. 71, kart. 22). Z lokality Písek existuje kutací list z roku 1790, vydaný pro horníky Jana Haderera a Josefa Wieganda prohlídce starých zlatých dolů tamtéž (tamtéž, inv. č. 73, kart. 24). Z lokality Příbram se dochoval přehled nedostatků ve vyúčtování hlavního dolu v Příbrami z roku 1818 (tamtéž, inv. č. 114, kart. 41) a tištěné vyhlášení konkursu na místo třetího horního přisežného při též dole z roku 1851 (tamtéž, inv. č. 167, kart. 50). Lokalita Tábor je zastoupena konceptem vizitační zprávy dolu sv. Jan Nepomucký z roku 1768 (tamtéž, inv. č. 33, kart. 1), seznamem majitelů dolových podílů z roku 1769 (tamtéž, inv. č. 35, kart. 2), seznamem dodávek dřeva z roku 1771 (tamtéž, inv. č. 39, kart. 5) a seznamem výdajů dolu za listopad a prosinec 1783 (tamtéž, inv. č. 62, kart. 17). Z lokality Třebíčko jsou k dispozici písemnosti, týkající se uzavření smlouvy mezi majitelem panství Nové Hradky Janem Josefem hrabětem Buquoyem na jedné a těžarstvem železného dolu v Třebíčku Prospera hraběte Berchtolda, českobudějovickým syndikem Adrianem Adamem Battistou a radním z Rokycan Karlem Schwandlem na druhé straně o dodávkách dřeva z roku 1771 (tamtéž, inv. č. 39, kart. 5) a taktéž vyúčtování nákladů na dovoz železné rudy z dolu sv. Antonín Paduánský v Třebíčku do Benešova z roku 1794 (tamtéž, inv. č. 79, kart. 27). Z panství Třeboň se dochovalo potvrzení z téhož roku o propůjčce železného dolu tamtéž Friedrichu Bernardu Krumholzovi (tamtéž) a z panství Zlonice potvrzení z roku 1817 pro Jakuba Sabílku o jeho ročním zaměstnání jako horníka na kamenouhelných dolech téhož panství (tamtéž, inv. č. 112, kart. 39).

- 137 Písemnosti, týkající se zmíněné lokality, zahrnují potvrzení syndika a pozdějšího primátora v Českých Budějovicích Adriana Adama Battisty z roku 1772 o doručení vyúčtování těžarstva rudolfovského železného dolu (tamtéž, inv. č. 41, kart. 7); cirkulář z roku 1774 ohledně těžarstva zlatého dolu sv. Ondřej v Rudolfově (tamtéž, inv. č. 45, kart. 9); korespondenci se samotným rudolfovským těžarstvem z roku 1776 (tamtéž, inv. č. 48, kart. 10) a skladem těžarstva hlavního dolu tamtéž z roku 1781 (tamtéž, inv. č. 58, kart. 15); smlouvu z roku 1802, uzavřenou mezi HŮ Rudolfov na jedné a poddaným z Českých Budějovic Adalbertem Brandlem na druhé straně ve věci pronájmu pozemku v blízkosti šachty Josef ve vlastnictví těžarstva hlavního rudolfovského dolu na dobu od 1. září 1802 do 31. srpna 1808 (tamtéž, inv. č. 94, kart. 32) a spisy, týkající se účtů nedostatků rudolfovské hluboké dědičné stoly sv. Eliáš v majetku tamního těžarstva za 4. čtvrtletí 1820 a 1.–4. čtvrtletí 1821 (tamtéž, inv. č. 118, kart. 42).
- 138 Těžarstva z Dobré Vody jsou ve fondu HŮ Rudolfov prezentována jednak připomínkami Úřadu nejvyššího mincmistra a hornístra království Českého z roku 1780 ke knize rubrik pokladny těžarstva v Dobré Vodě za rok 1779 (vlastní kniha se nedochovala; tamtéž, inv. č. 55, kart. 13) a jednak korespondenci s nejmenovaným tamním těžarstvem z roku 1794 (tamtéž, inv. č. 79, kart. 27) a 1854 (tamtéž, inv. č. 176, kart. 53), těžarstvem dolu sv. Barbora tamtéž z roku 1798 (tamtéž, inv. č. 86, kart. 30) a vídeňským těžarstvem, vlastním zlatý dobrovodský důl, z roku 1799 (tamtéž, inv. č. 88, kart. 31).
- 139 Dochovala se jen korespondence HŮ Rudolfov s českobudějovickým těžarstvem z roku 1831 (tamtéž, inv. č. 130, kart. 46) a 1835 (tamtéž, inv. č. 139, kart. 49).
- 140 Jedná se o seznam doplatků těžarstev, společný pro lokality Hodějovice a Strubec z roku 1821 (tamtéž, inv. č. 117, kart. 42).
- 141 Existuje pouze seznam dodávek materiálu prachatického těžarstva sv. Jan Nepomucký z roku 1834 (tamtéž, inv. č. 136, kart. 48).

Příbram¹⁴² a Strubec.¹⁴³ Písemnosti hutí, které se většinou dotýkaly jejich provozu či obsazování uprázdněných míst v nich konkursem, se dochovaly v mnohem menší míře než dolové spisy, a sice pro lokality Příbram,¹⁴⁴ Dobrá Voda¹⁴⁵ a Rudolfov¹⁴⁶ v Čechách, Laimbach a Weyer v Rakousku a Raibl v Itálii.¹⁴⁷

V souvislosti s hutěmi nelze opomenout ani písemnosti puchýren (jejichž výskyt je ve fondu je mimochodem častější než v případech hutí), které se po obsahové stránce týkají zejména obligátních účetních záležitostí či prodeje stávajících nebo zakládání nových puchýren.¹⁴⁸

Personálie horních úředníků a zaměstnanců dolů a hutí vůbec existují pouze v případě horního Josefa Hippmana z roku 1844.¹⁴⁹

Nedílnou součástí této části běžných spisů HÚ Rudolfov tvoří rovněž mapy, nákresy a plány, které se však dochovaly jen v minimálním počtu.

142 I v tomto případě jde o seznam dodávek, tentokrát ze skladu těžářstva hlavního příbramského dolu pro HÚ Rudolfov z roku 1792 (tamtéž, inv. č. 77, kart. 26).

143 Dochovaný seznam viz pozn. 140.

144 Jedná se o dodací listy zlatého šlichu z Dobré Vody do tavicí huti v Příbrami (tamtéž, inv. č. 75, kart. 25); množstevní seznamy zlaté, stříbrné a olovené rudy, dodané z Rudolfova tamtéž v únoru a srpnu 1792 (tamtéž, inv. č. 77, kart. 26); opis vyúčtování nákladů na tavbu zlatého šlichu, dodaného z Dobré Vody tamtéž během 3. čtvrtletí 1794 (tamtéž, inv. č. 79, kart. 27); srovnávací tabely zkoušek tavby železa a olova v příbramských hutích za měsíce květen a červen 1851 (tamtéž, inv. č. 167, kart. 50) a potvrzení o zaslání stříbra z rudolfovského dolu sv. Jan Nepomucký do hutě tamtéž (tamtéž, inv. č. 172, kart. 53).

145 Je k dispozici pouze vyúčtování materiálových a jiných nákladů na provoz tavicí hutě v Dobré Vodě za 3. čtvrtletí 1809 (tamtéž, inv. č. 103, kart. 35).

146 Existuje jen smlouva z roku 1781, týkající se promývacího závodu a huti v Rudolfově, uzavřená s představiteli tamní obce (tamtéž, inv. č. 58, kart. 15).

147 Hutí mimo území Čech se týkalo oznámení z roku 1834 o vyhlášení konkursu na obsazení místa při železné huti v Laimbachu ve Štýrsku a místa při olovené huti v italském Raiblu v horních Korutanech (tamtéž, inv. č. 138, kart. 49) a taktéž opis vypsání konkursu na místo manipulanta při železné huti ve Weyru v Horních Rakousích a zkoušeče při nejmenované huti v provincii Belluno z roku 1832 (tamtéž, inv. č. 133, kart. 47).

148 Záležitosti puchýren se dotýká stížnost na nejmenovanou puchýrnu z roku 1771 (tamtéž, inv. č. 39, kart. 5); seznam náradí, zakoupeného Prosperem hrabětem Berchtoldem pro nejmenovanou puchýrnu z roku 1780 (tamtéž, inv. č. 56, kart. 13); vyúčtování nákladů na tavicí pec pro puchýrnu téhož hraběte o rok později (tamtéž, inv. č. 58, kart. 15); hlášení důlního dozorce v Dobré Vodě Matyáše Glasera o stavu tamních dolů a puchýren z roku 1782 (tamtéž, inv. č. 60, kart. 16); oznámení téhož dozorce o umístění stoupového hřídele do puchýrny tamtéž z roku 1783 (tamtéž, inv. č. 62, kart. 17); výkazy provedených zkoušek rud v puchýrně při dole sv. Barbora tamtéž z roku 1784 (tamtéž, inv. č. 64, kart. 18); originál a opis smlouvy o prodeji staré puchýrny s příslušenstvím u Českých Budějovic, uzavřené roku 1785 mezi HÚ Rudolfov jako prodejcem na jedné a punčochářskými mistry Gottfriedem Menzlem a Jakubem Eberlem jako kupci na druhé straně (tamtéž, inv. č. 66, kart. 19); prohlášení Antonína Jense z Českých Budějovic z roku 1789, že pokud mu budou uhrazeny blíže neurčené náklady ve výši 100 zl., vzdá se nároku na starou puchýrnu (tamtéž, inv. č. 72, kart. 23); výkaz nedostatků, zjištěných dvorskou účtárnou v puchýrnách od 4. čtvrtletí 1822 do 4. čtvrtletí 1823 (tamtéž, inv. č. 119, kart. 42); revers z roku 1831, týkající se kultivace místa pro výstavbu nové puchýrny (tamtéž, inv. č. 128, kart. 45) a přibližný rozpočet nákladů na výstavbu klenby v nejmenované puchýrně z téhož roku (tamtéž, inv. č. 131, kart. 46).

149 Tamtéž, inv. č. 154, kart. 49.

Rudolfovský horní František Prokop Tippmann vyhotovil dne 3. ledna 1770 půdorys a nárys ochozní chodby tamního dolu Boží vůle s popisem.¹⁵⁰ Z téhož roku pochází též půdorys a nárys jámy sv. Markéta na dole sv. Barbora (rovněž s popisem).¹⁵¹ V roce 1831 vznikla mapa rudolfovského dolu sv. Jan Nepomucký taktéž s popisem¹⁵² a v roce 1834 byl vyhotoven popis mapy nejmenované štolý na panství Mladá Vožice; vlastní mapa se, bohužel, nedochovala.¹⁵³

V minimální míře se ve fondu vyskytují nákresy – tzv. „Mörderova“ rybníka u Rudolfova z roku 1818¹⁵⁴ a pístu pro blíže neurčené horní zařízení z roku 1827.¹⁵⁵

Jedinou dochovanou zmínku o plánu pak tvoří vysvětlivky k plánu rybníka v Dubíkově z roku 1823, přičemž samotný plán se nedochoval.¹⁵⁶

S výše uvedenými písemnostmi souvisí i měřičská dokumentace, která je ve fondu HÚ Rudolfov zastoupena měřičským zápisníkem tamních dolů sv. Václav a sv. Barbora z roku 1768,¹⁵⁷ měřičskou knihou z roku 1776¹⁵⁸ a měřičskými hlášeními zmíněného úřadu, zasílanými Krajskému úřadu v Českých Budějovicích v březnu, červnu, září a prosinci téhož roku.¹⁵⁹

Druhá část běžného spisového materiálu je pro vlastní dějiny těžby v rudolfovském revíru jistě pramenem prvořadého významu. Její jádro tvoří 11 kusů historických popisů dolů v obvodu Horního úřadu v Rudolfově, 75 kusů konsultačních protokolů o prohlídkách dolů v obvodu téhož úřadu, 8 čtvrtletních zpráv o stavu dolů tamtéž, 18 měsíčních provozních zpráv o tamních dolech a 4 měsíční důlní zprávy o dole sv. Jan Nepomucký a sv. Karel Boromejský.

Konsultační protokoly s přílohami tvoří kompletní chronologickou řadu let 1767–1852,¹⁶⁰ přestože v některých případech nejsou dochována všechna čtvrtletí jednoho každého roku.¹⁶¹ Totéž lze říci i o Historických popisech dolů z let

150 Přesná citace viz pozn. 125.

151 Viz pozn. 124.

152 NA, HÚ Rudolfov, inv. č. 131, kart. 46.

153 Tamtéž, inv. č. 136, kart. 48.

154 Tamtéž, inv. č. 114, kart. 41.

155 Tamtéž, inv. č. 123, kart. 43.

156 Tamtéž, inv. č. 119, kart. 42.

157 Tamtéž, inv. č. 35, kart. 1.

158 Tamtéž, inv. č. 48, kart. 10.

159 Tamtéž.

160 Tamtéž, inv. č. 194–268, kart. 55–80; 4. čtvrtletí 1832 se dochovalo duplicitně (tamtéž, inv. č. 248, kart. 76). Součástí protokolu z roku 1776 je i nákres horizontální linie stoky Královského rybníka s půdorysným zakreslením domu a zahrady Antona Haderera o rozměru 55x26 cm (inv. č. 204, kart. 63).

161 Z uvedených let se dochovala následující čtvrtletí: 1767 (2.–4. čtvrtletí; tamtéž, inv. č. 194, kart. 55); 1768 (4. čtvrtletí; tamtéž, inv. č. 195, kart. 55; přílohy k protokolu dochovány v úplnosti pro 1.–4. čtvrtletí); 1771 (1.–3. čtvrtletí; inv. č. 198, kart. 58); 1778 (1.–3. čtvrtletí; inv. č. 206, kart. 65; přiloženy důlní zprávy a jiné přílohy za 4. čtvrtletí); 1780 (2.–4. čtvrtletí; inv. č. 208, kart. 66; přiloženy důlní zprávy a jiné přílohy za 1. čtvrtletí); 1781 (1.–2., 4. čtvrtletí; inv. č. 209, kart. 66; přiložen denní protokol těžařů); 1796 (1.–3. čtvrtletí; inv. č. 225, kart. 72); 1798 (1.–2. čtvrtletí; inv. č. 227, kart. 72); 1800 (2.–4. čtvrtletí; inv. č. 230, kart. 73); 1801 (1. čtvrtletí; inv. č. 231, kart. 73); 1807 (4. čtvrtletí; inv. č. 235, kart. 74); 1816 (2. čtvrtletí; inv. č. 243, kart. 75); 1831 (1.–3. čtvrtletí; inv. č. 247, kart. 76) a 1832 (3.–4. čtvrtletí, 4. čtvrtletí duplicitně; inv. č. 248, kart. 76).

1772–1783, kde chybí pouze rok 1773.¹⁶² Čtvrtletní zprávy o stavu dolů v rudolfovském obvodu jsou k dispozici převážně z poslední čtvrtiny 18. století, výjimečně i z poloviny století následujícího.¹⁶³

Měsíční zprávy o provozu a stavu dolů zahrnují jednak opět poslední čtvrtinu 18. století (obvod HÚ Rudolfov) a jednak období 40.–50. let století následujícího (důl sv. Jan Nepomucký a sv. Karel Boromejský).¹⁶⁴

Zvláštní práva o stavu dolů v obvodu HÚ Rudolfov byla sepsána u příležitosti vizitace dolů v tamním revíru komisaři z českého zemského gubernia v červnu roku 1789.¹⁶⁵ Z dalších vizitačních písemností se dochovala už jen jediná zpráva o vizitaci dolů v rudolfovském horním revíru s přílohami z roku 1773¹⁶⁶ a tři protokoly o vizitacích dolů v Rudolfově a Dobré Vodě z let 1784, 1801 a 1808.¹⁶⁷

Za jednotliviny z let 1762–1821 pak lze označit výtahy z Horního právního zrcadla a horních rejstříků; oznámení ohledně osazenstva dolů; seznamy pohoří a dolů v obvodu HÚ Rudolfov, vlastníků kukušů na dole sv. Jan Nepomucký a osazenstva HÚ Rudolfov, dolu sv. Jan Nepomucký a sv. Karel Boromejský a koncepty korespondence s Českou státní účtárnou, VHÚ Příbram a jednotlivci.¹⁶⁸

Nedílnou součástí fondu HÚ Rudolfov tvoří samozřejmě také účetní materiál, sestávající z 231 kusů účetních knih z let 1767–1854 a 59 kartonů účetních spisů z let 1761–1854.

Co se týče účetních knih, nejhojněji jsou zastoupeny knihy rubrik v počtu 117 kusů a pokladní deníky v počtu 102 kusů.

Nejvíce knih rubrik – celkem 43 kusů – vzniklo z činnosti samotného HÚ Rudolfov v letech 1784–1854.¹⁶⁹ Jak v případě knih tohoto horního úřadu, tak i úřadů jiných lokalit a jednotlivých dolů, jak bude ostatně uvedeno níže, se nedochovala jednodílná chronologická řada. Na první pohled se sice může zdát, že knihy rubrik HÚ Rudolfov pokrývají většinu období existence této instituce, avšak bližší průzkum odhalí značné mezery. Nedochovaly se totiž roky 1785–1787, 1789, 1792, 1794, 1796, 1798, 1802–1803, 1808–1810, 1812, 1823–1824, 1842–1847 a 1849–1853; duplicitně je nao-

162 Historické popisy dolů jsou uloženy v kart. 54 pod inv. č. 179–189.

163 Zprávy pocházejí z let 1783, 1785–1787, 1790, 1796, 1798 a 1853; stejně jako v případě konsultačních protokolů nejsou ani tentokrát dochována všechna čtvrtletí jednotlivých roků. Jsou uloženy v kart. 81 pod inv. č. 269–276.

164 Měsíční provozní zprávy o dolech v obvodu HÚ Rudolfov pocházejí z let 1777–1791, 1796 a 1798–1799; s výjimkou roku 1796 (dochovány měsíce únor – květen, srpen a listopad; inv. č. 293, kart. 85) se dochovaly pro všechny měsíce jednotlivých roků (zpráva z dubna 1785 dokonce duplicitně (tamtéž, inv. č. 285, kart. 83); jsou uloženy v kart. 81–85 pod inv. č. 277–289 a 291–295.

Měsíční důlní zprávy dolu sv. Jan Nepomucký a sv. Karel Boromejský zahrnují léta 1845 a 1851–1853 a jsou uloženy v kartonu č. 85 pod inv. č. 296–299. Zprávy pro všechny měsíce roku se dochovaly pouze pro rok 1851.

165 NA, HÚ Rudolfov, inv. č. 290, kart. 84.

166 Tamtéž, inv. č. 190, kart. 54.

167 Tamtéž, inv. č. 191–193, kart. 54.

168 Tyto jednotliviny jsou uloženy pod názvem „miscellanea“; tamtéž, inv. č. 300, kart. 85.

169 Tamtéž, inv. č. 301–343, kn. 22–64.

pak zastoupen rok 1838.¹⁷⁰ Jedna kniha byla většinou vedena pro jeden rok, resp. čtyři čtvrtletí, výjimkou potvrzující pravidlo je exemplář pro léta 1818–1820.¹⁷¹

HÚ Dobrá Voda je oproti předcházejícímu úřadu zastoupen jen třemi knihami z let 1849–1851, které v tomto případě zachovávají celistvou chronologickou řadu.¹⁷²

Ve srovnatelném množství vzhledem k HÚ Rudolfovo, i když mnohem kompletněji, se dochovaly i knihy rubrik spojeného dolu sv. Jan Nepomucký-sv. Karel Boromejský, a to v počtu 41 kusů z let 1822–1854;¹⁷³ duplicitně pro roky 1822, 1825, 1832–1833, 1835, 1843 a 1847–1848.¹⁷⁴

Z knih rubrik jiných dolů v rámci rudolfovského revíru je ve fondu uloženo ještě 16 knih hlavního rudolfovského dolu z let 1777–1807,¹⁷⁵ 10 knih dolu sv. Barbora v Dobré Vodě z let 1793–1807,¹⁷⁶ a 4 knihy zlatých dolů v Dobré Vodě (obecně) z let 1782–1789.¹⁷⁷ Druhým nejčastěji zastoupeným druhem účetních knih ve fondu HÚ Rudolfovo jsou pokladní deníky. Nejvíce – celkem 54 kusů – se jich v téměř kompletní chronologické řadě let 1822–1854 dochovalo pro spojený důl sv. Jan Nepomucký-sv. Karel Boromejský.¹⁷⁸

Některé deníky existují duplicitně (1826;¹⁷⁹ květen, červenec – prosinec 1832;¹⁸⁰ leden–červenec, říjen a prosinec 1833¹⁸¹ a leden–únor 1834¹⁸²), jiné dokonce i multiplicitně (červen 1832;¹⁸³ 3. čtvrtletí 1840¹⁸⁴). Byly vedeny buď jako celkové (roční),¹⁸⁵ čtvrtletní¹⁸⁶ nebo měsíční,¹⁸⁷ není však pravidlem, že by se vždy dochovala všechna čtvrtletí nebo měsíce jednoho každého roku. V řadě případů byly také pro jeden rok vedeny hned dva typy deníků, a to buď celkový a čtvrtletní¹⁸⁸ nebo celkový a měsíční.¹⁸⁹

170 Tamtéž, inv. č. 337–338, kn. 58–59.

171 Tamtéž, inv. č. 321, kn. 42.

172 Tamtéž, inv. č. 344–346, kn. 65–67.

173 Tamtéž, inv. č. 363–403, kn. 84–124. V chronologické řadě chybí pouze rok 1824.

174 Tamtéž, inv. č. 363–364, kn. 84–85; inv. č. 366–367, kn. 87–88; inv. č. 374–377, kn. 95–98; inv. č. 379–380, kn. 100–101; inv. č. 388–389, kn. 109–110 a inv. č. 393–396, kn. 114–117.

175 Tamtéž, inv. č. 347–362, kn. 68–83. Chybí léta 1780–1781, 1783, 1785–1788, 1790, 1792, 1794, 1796–1798, 1800 a 1803. Pro dva roky byla vedena kniha z let 1777–1778.

176 Tamtéž, inv. č. 404–413, kn. 125–134. Chybí léta 1794, 1796–1798 a 1803.

177 Tamtéž, inv. č. 414–417, kn. 135–138. Chybí léta 1784–1787.

178 Tamtéž, inv. č. 464–517, kn. 185–238. Chybí pouze rok 1824.

179 Tamtéž, inv. č. 468–469, kn. 189–190.

180 Tamtéž, inv. č. 477, kn. 198.

181 Tamtéž, inv. č. 479, kn. 200.

182 Tamtéž, inv. č. 481, kn. 202.

183 Tamtéž, inv. č. 477, kn. 198.

184 Tamtéž, inv. č. 492, kn. 213.

185 Např. rok 1822 (tamtéž, inv. č. 464, č. kn. 185), 1823 (tamtéž, inv. č. 465, č. kn. 186), 1844 (tamtéž, inv. č. 500, kn. 221) nebo 1854 (tamtéž, inv. č. 517, kn. 238).

186 Např. 1.–4. čtvrtletí 1825 (tamtéž, inv. č. 466, kn. 187) nebo 1.–4. čtvrtletí 1829 (tamtéž, inv. č. 472, kn. 193).

187 Např. leden – říjen 1839 (tamtéž, inv. č. 491, kn. 212).

188 Šlo např. o rok 1826 (kromě celkového deníku se ze čtvrtletního dochovalo pouze 2. čtvrtletí; tamtéž, inv. č. 468–469, kn. 189–190).

189 V případě roku 1835 je kromě celkového k dispozici i pokladní deník pro měsíce leden – červen a srpen – prosinec (tamtéž, inv. č. 483–484, kn. 204–205).

Stejným způsobem bylo vedeno i 40 deníků HÚ Rudolfov, které sice pocházejí z let 1811–1854, ovšem zdaleka netvoří kompletní chronologickou řadu.¹⁹⁰ Nedochovaly se totiž pro roky 1812, 1822–1824, 1842–1847 a 1850–1853. Duplicitně je zastoupen rok 1826,¹⁹¹ prosinec 1832,¹⁹² leden – červenec a říjen – prosinec 1833,¹⁹³ leden – únor 1834¹⁹⁴ a 3. čtvrtletí 1840.¹⁹⁵

Pokladní deníky HÚ Dobrá Voda existují jen v zanedbatelném množství čtyř kusů z let 1850–1853.¹⁹⁶ S výjimkou roku 1850¹⁹⁷ byly všechny vedeny jako celkové.

V této souvislosti je zapotřebí zmínit se i o čtyřech kusech spojených pokladních deníků pro HÚ Rudolfov, hlavní důlní závod tamtéž, doly v Dobré Vodě a bratrskou pokladnu z let 1813–1817, z nichž první tři byly vedeny, byť s přesahy, vždy pro dva roky a poslední pouze pro jeden.¹⁹⁸

Z ostatních účetních knih se ve fondu HÚ Rudolfov dochovaly ještě dvě hlavní úkolové knihy HÚ Rudolfov z roku 1823 a 1825¹⁹⁹ a dvě příruční knihy téhož úřadu, jedna z 1. čtvrtletí 1818 a druhá pokrývající mnohem větší časové období let 1829–1838.²⁰⁰

Druhou část účetních písemností tvoří účetní spisy, z nichž jsou nejvíce zastoupeny horní účetní rejstříky dolů z jednotlivých lokalit v obvodu HÚ Rudolfov z let 1763–1799;²⁰¹ účty příjmů a vydání tamních dolů z let 1771–1853;²⁰² čtvrtletní pokladní výtahy z let 1784–1853²⁰³ a s nimi související čtvrtletní materiálové a peněžní výtahy z let 1777–1807²⁰⁴ a v neposlední řadě též vyúčtování zásob dolů a horních úřadů z let 1768–1854.²⁰⁵

Horní účetní rejstříky byly vedeny buď pro jednotlivý důl (sv. Václav v Rudolfově z roku 1769;²⁰⁶ sv. Mořic tamtéž z let 1768–1769;²⁰⁷ sv. Ondřej tamtéž

190 NA, HÚ Rudolfov, inv. č. 420–459, kn. 141–180.

191 Tamtéž, inv. č. 431–432, kn. 152–153.

192 Tamtéž, inv. č. 440, kn. 161.

193 Tamtéž, inv. č. 442, kn. 163.

194 Tamtéž, inv. č. 443, kn. 164.

195 Tamtéž, inv. č. 451, kn. 172.

196 Tamtéž, inv. č. 460–463, kn. 181–184.

197 Z roku 1850 se dochovaly deníky pro měsíce leden – říjen; tamtéž, inv. č. 460, kn. 181.

198 Šlo o deníky z let 1813–1814 (tamtéž, inv. č. 518, kn. 239); 1814–1815 (tamtéž, inv. č. 519, kn. 240); 1815–1816 (tamtéž, inv. č. 520, kn. 241); 1817 (tamtéž, inv. č. 521, kn. 242).

199 Tamtéž, inv. č. 522–523, kn. 243–244.

200 Tamtéž, inv. č. 524–525, kn. 245–246.

201 Tamtéž, inv. č. 531–590, kart. 86–90.

202 Tamtéž, inv. č. 591–682, kart. 91–111.

203 Tamtéž, inv. č. 713–812, kart. 113–118.

204 Tamtéž, inv. č. 683–712, kart. 112–113.

205 Tamtéž, inv. č. 815–910, kart. 119–128.

206 Tamtéž, inv. č. 537, kart. 86. Rejstříky dochovány pro 1., 3.–4. čtvrtletí zmíněného roku (1. čtvrtletí multiplicitně, 3.–4. čtvrtletí duplicitně).

207 Tamtéž, inv. č. 544–545, kart. 87. Rejstříky dochovány pro 4. čtvrtletí 1768 (duplicitně) a pro 1.–4. čtvrtletí 1769 (3.–4. čtvrtletí duplicitně).

z let 1768–1769;²⁰⁸ sv. Antonín Paduánský tamtéž z let 1767–1768;²⁰⁹ hlavní důlní závod tamtéž z let 1768–1784,²¹⁰ sv. Jan Nepomucký v Libniči z let 1768–1799²¹¹ a sv. Jan Nepomucký v Táboře z let 1768–1769²¹²), více dolů současně jmenovitě (sv. Barbora a Jednota v Rudolfově z roku 1768;²¹³ sv. Barbora a sv. Šebestián tamtéž z roku 1769 a 1771;²¹⁴ sv. Barbora, sv. Šebestián a sv. Ondřej z roku 1774;²¹⁵ sv. Barbora, sv. Šebestián, sv. Ondřej, sv. Anna a sv. Václav z roku 1775 a 1777)²¹⁶ nebo více dolů současně obecně (zlaté královské a těžařské doly v Dobré Vodě z let 1779–1784²¹⁷ a zlaté doly ve Vidově z roku 1765 a 1768²¹⁸). Nelze opomenout ani jedniný dochovaný horní účetní rejstřík pokusného dolování v Českém Krumlově z roku 1787.²¹⁹ Jeden rejstřík byl veden převážně pro jeden rok, výjimečně pro dva.²²⁰

Účty příjmů a vydání dolů jsou k dispozici jen pro tři rudolfovské doly – sv. Eliáš z let 1820–1827,²²¹ hlavní z let 1771–1821²²² a spojený sv. Jan Nepomucký-sv. Karel

208 Tamtéž, inv. č. 546–547, kart. 87. Rejstříky dochovány pro 4. čtvrtletí 1768 a 1.–2. a 4. čtvrtletí 1769.

209 Tamtéž, inv. č. 548, kart. 87. Rejstříky dochovány pro říjen 1767 a 1.–4. čtvrtletí 1768 (duplicitně).

210 Tamtéž, inv. č. 549–561, kart. 87–88. Rejstříky dochovány pro 1.–2. a 4. čtvrtletí 1768; 1.–4. čtvrtletí 1769 a 1774–1775; 1.–3. čtvrtletí 1772 (1. čtvrtletí duplicitně); 4. čtvrtletí 1773; 2. čtvrtletí 1777 a samostatně pro květen a listopad téhož roku (listopad duplicitně); listopad 1779 a 1783; srpen 1781 – duben 1782; 3.–4. čtvrtletí 1782 a listopad téhož roku a září 1783–duben 1784.

211 Tamtéž, inv. č. 562–579, kart. 89. Rejstříky dochovány pro 2.–4. čtvrtletí 1768 (duplicitně); 1.–4. čtvrtletí 1769 (1.–2. čtvrtletí duplicitně); 1.–4. čtvrtletí 1772, 1774–1775, 1777, 1782–1783, 1787, 1794–1795 a 1799; 1.–3. čtvrtletí 1779, 1789 a 1793; 2. čtvrtletí 1770; 4. čtvrtletí 1784 a 1.–2. a 4. čtvrtletí 1798.

212 Tamtéž, inv. č. 580–581, kart. 90. Rejstříky dochovány pro 1.–4. čtvrtletí obou zmíněných roků.

213 Tamtéž, inv. č. 531, kart. 86. Rejstřík dochován pro 1.–4. čtvrtletí zmíněného roku.

214 Tamtéž, inv. č. 532–533, kart. 86. Rejstříky dochovány pro 1.–4. čtvrtletí 1769 a 1. čtvrtletí 1771. Součástí rejstříku z roku 1769 je i horní účetní rejstřík nově vybudované puchýrny pro 2. čtvrtletí téhož roku.

215 Tamtéž, inv. č. 534, kart. 86. Rejstřík dochován pro 1.–3. čtvrtletí zmíněného roku.

216 Tamtéž, inv. č. 535–536, kart. 86. Rejstříky dochovány pro 1.–4. čtvrtletí obou zmíněných let.

217 Tamtéž, inv. č. 582–587, kart. 90. Rejstříky dochovány pro leden, duben, červenec – září a listopad – prosinec 1779; leden a srpen 1780; listopad – prosinec 1781; leden – červenec a září – říjen 1782 (říjen duplicitně); leden – prosinec 1783 (listopad – prosinec duplicitně) a únor – říjen 1784.

218 Tamtéž, inv. č. 588–589, kart. 90. Rejstříky dochovány pro 1.–4. čtvrtletí obou zmíněných let; v případě roku 1768 pro 1.–3. čtvrtletí multiplicitně.

219 Tamtéž, inv. č. 590, kart. 90. Rejstřík dochován jen pro 4. čtvrtletí zmíněného roku.

220 Pro dva roky byl veden rejstřík rudolfovského dolu sv. Antonín Paduánský z let 1767–1768 (tamtéž, inv. 548, kart. 87) a hlavního dolu tamtéž z let 1773–1774 (tamtéž, inv. č. 552, kart. 87), 1781–1782 (tamtéž, inv. č. 557, kart. 88), 1782–1784 (tamtéž, inv. č. 560, kart. 88) a 1783–1784 (tamtéž, inv. č. 561, kart. 88).

221 Tamtéž, inv. č. 612–619, kart. 94–96. Účty dochovány pro 4. čtvrtletí 1820 (multiplicitně); 1.–4. čtvrtletí 1821 (duplicitně) a únor – prosinec téhož roku; 1.–4. čtvrtletí 1821 (duplicitně) a únor – prosinec téhož roku; 1.–4. čtvrtletí 1822 (1.–2. čtvrtletí multiplicitně, 3.–4. čtvrtletí duplicitně) a leden – říjen téhož roku; 1.–4. čtvrtletí 1823–1824; celkový, 1.–4. čtvrtletí a září a prosinec 1825; celkový, 1.–4. čtvrtletí a leden a listopad – prosinec 1826 a celkový a 1.–4. čtvrtletí 1827.

222 Tamtéž, inv. č. 656–682, kart. 110–111. Účty dochovány pro 1. a 4. čtvrtletí 1771; 2. čtvrtletí 1777 a 1779; 4. čtvrtletí 1787; 1. čtvrtletí 1791; 1.–4. čtvrtletí 1818 a 1820; 2.–4. čtvrtletí 1817; 2.–4. čtvrtletí 1819 a listopad téhož roku; 1. a 4. čtvrtletí 1821 (1. čtvrtletí duplicitně); květen 1792–duben 1793 a celkový z roku 1787–1788, 1789 (duplicitně), 1793, 1795 (duplicitně), 1796–1797 (duplicitně), 1799–1801 (duplicitně), 1802, 1804–1807 a 1814.

Boromejský²²³ a rovněž pro důl sv. Barbora v Dobré Vodě z let 1771–1821.²²⁴ K tomuto typu písemnosti byl často připojen bohatý přílohový materiál.

Čtvrtletní pokladní výtahy existují jen pro rudolfovský spojený důl sv. Jan Nepomucký-sv. Karel Boromejský z let 1822–1853²²⁵ a horní úřad tamtéž z let 1784–1845.²²⁶ Pro jeden rok byly vedeny buď jako čtvrtletní nebo celkové či jako kombinace obou těchto možností, často též s přílohami.

Další čtvrtletní účetní výtahy, tentokrát materiálové a peněžní, se dochovaly opět pouze pro dva konkrétní doly, a sice hlavní v Rudolfově z let 1777–1807²²⁷ a sv. Barbora v Dobré Vodě.²²⁸ Královských a těžařských zlatých dolů tamtéž se pak týkaly výkazy z let 1782–1784.²²⁹ Přílohy byly k těmto výtahům připojeny spíše výjimečně.

Za jednotliviny lze ve fondu HÚ Rudolfov označit výtah z účtu šichtmistra Franze Löfflera z let 1760–1765,²³⁰ souhrnné výtahy nákladů na provoz štolý sv. František Xaverský z roku 1766,²³¹ souhrnné účetní výtahy HÚ Rudolfov z let 1766–1773²³² nebo výtah z vyúčtování jízdného z roku 1773.²³³

Vyúčtování zásob dolů a horních úřadů je poněkud pestřejší. V největším počtu se dochovala vyúčtování rudolfovského spojeného dolu sv. Jan Nepomucký-

223 Tamtéž, inv. č. 620–655, kart. 96–110. Účty dochovány pro 1.–4. čtvrtletí 1818–1820, 1828, 1831, 1834–1837, 1839–1844, 1846–1847, 1849–1853; 1.–4. čtvrtletí duplicitně 1833, 1838, 1845 a 1848; 1.–4. čtvrtletí 1822 (2., 4. čtvrtletí duplicitně) a listopad–prosinec téhož roku; 1.–4. čtvrtletí a leden–duben, červenec a listopad – prosinec 1824; 1.–3. čtvrtletí a leden – prosinec 1823; 1.–4. čtvrtletí a leden – prosinec 1825; 1.–4. čtvrtletí, leden – červenec a listopad – prosinec 1826; 1.–4. čtvrtletí a leden – září 1827; 1.–4. čtvrtletí a prosinec 1829; 1.–4. čtvrtletí, leden, březen – duben a červen – listopad 1830; 1.–4. čtvrtletí 1832 (duplicitně) a duben téhož roku a 3.–4. čtvrtletí 1817;

224 Tamtéž, inv. č. 591–611, kart. 91–93. Účty dochovány pro 1.–4. čtvrtletí 1793, 1795, 1802, 1804–1807 a 1818–1820; 1.–4. čtvrtletí duplicitně 1799–1801; 1.–4. čtvrtletí 1821 (4. čtvrtletí duplicitně); 2.–4. čtvrtletí 1792; 1. čtvrtletí 1797; 4. čtvrtletí 1771 a celkový 1787–1789 a 1791.

225 Tamtéž, inv. č. 713–759. Jako čtvrtletní a zároveň i celkový byl veden výkaz z roku 1822–1823, 1825, 1827–1828 (3. čtvrtletí duplicitně), 1830, 1832–1834, 1836–1841 a 1843–1845. Pouze čtvrtletní výkaz (1.–4. čtvrtletí) se dochoval pro roky 1824 a 1826 (2. čtvrtletí duplicitně), jen celkový pak pro roky 1831, 1842 a 1848–1853.

226 Tamtéž, inv. č. 760–812, kart. 116–118. Jako čtvrtletní a zároveň i celkový byl veden výkaz z roku 1820–1821, 1825, a 1836–1838. Na rozdíl od pokladních výtahů spojeného dolu sv. Jan Nepomucký-sv. Karel Boromejský se však ve všech případech nedochovala všechna čtvrtletí – z roku 1820 jen 1. čtvrtletí a z roku 1821 3.–4. čtvrtletí. Pouze čtvrtletní výkaz se dochoval pro roky 1784 (3.–4. čtvrtletí), 1787–1789, 1791–1793, 1795, 1799, 1811–1817, 1822–1824, 1827–1828, 1830, 1832–1835, 1839–1841 a 1843–1845 (všechny 1.–4. čtvrtletí), 1800–1802 a 1804–1805 (všechny 1. čtvrtletí). Jen celkový výkaz pak pochází z roku 1806–1807 a 1818–1819.

227 Tamtéž, inv. č. 695–709, kart. 112–113. Výkazy dochovány pro 1.–4. čtvrtletí 1787–1789, 1793, 1795 a 1799; 1. čtvrtletí 1777 a 1801–1807 a 4. čtvrtletí 1782.

228 Tamtéž, inv. č. 683–694, kart. 112. Výtahy se dochovaly pro 1.–4. čtvrtletí 1788, 1793, 1795, 1797 a 1799 a 1. čtvrtletí 1800–1802 a 1804–1807.

229 Tamtéž, inv. č. 710–712, kart. 113. Dochováno je 1., 3.–4. čtvrtletí 1782; 2.–3. čtvrtletí 1783 a pouze 3. čtvrtletí 1784.

230 Tamtéž, inv. č. 995, kart. 143.

231 Tamtéž, inv. č. 143, kart. 143.

232 Tamtéž, inv. č. 997, kart. 143.

233 Tamtéž, inv. č. 998, kart. 143.

sv. Karel Boromejský z let 1822–1854,²³⁴ v menší míře pak hlavního dolu tamtéž z let 1769–1820²³⁵ a v množství zanedbatelném dolu sv. Eliáš z let 1823–1826.²³⁶ Ve srovnatelném počtu s vyúčtováními hlavního dolu je k dispozici také vyúčtování HÚ Rudolfov z let 1784–1854.²³⁷

Kromě vyúčtování zásob rudolfovských dolů jsou ve fondu uložena, třebaže v nekompletní chronologické řadě, rovněž vyúčtování pro doly v Dobré Vodě, konkrétně důl sv. Barbora z let 1768–1820²³⁸ a královské a těžařské zlaté doly tamtéž (obecně) pouze z let 1782, 1793 a 1798.²³⁹ Stejně jako v případě čtvrtletních pokladních výtahů byly i tyto, byť jen ojediněle, vedeny pro jeden rok zároveň jako čtvrtletní i celkové.

K dalším ve fondu HÚ Rudolfov poměrně hojně zastoupeným účetním spisům patří též přílohy k pokladním deníkům spojeného rudolfovského dolu sv. Jan Nepomucký–sv. Karel Boromejský, tvořící poměrně kompletní chronologickou řadu let 1823–1854,²⁴⁰ horního úřadu tamtéž z let 1811–1854²⁴¹ a horního úřadu v Dobré Vodě z let 1850–1853.²⁴²

S tímto typem písemnosti souvisí i další přílohy, tentokrát ke knihám kont, dochované však jen v počtu čtyř kusů z let 1811–1820.²⁴³

Méně obsáhlou skupinu účetních písemností tvoří výkazy, z nichž se v největším počtu dochovaly výkazy aktiv a pasiv hluboké Eliášovy štol v Rudolfově v souvislé chronologické řadě let 1822–1827,²⁴⁴ s nimiž souvisí i celkový výkaz těže štol z let 1820–1827.²⁴⁵

234 Tamtéž, inv. č. 837–867, kart. 120–124. Jako čtvrtletní a zároveň i celkové bylo vedeno vyúčtování z roku 1826 (jen 2. a 4. čtvrtletí) a 1832 (jen 4. čtvrtletí). Pouze jako čtvrtletní bylo vyhotoveno vyúčtování z roku 1822, 1839–1843, 1848, 1850 a 1853–1854 (v obou případech jen 1. čtvrtletí), vyúčtování z ostatních let 1823, 1825 (duplicitně), 1827–1831, 1833, 1835, 1837–1838, 1844–1845, 1847, 1849 a 1851–1852 jako celkové.

235 Tamtéž, inv. č. 868–884, kart. 124–125. Vyúčtování tohoto dolu nebyla vedena zároveň jako čtvrtletní i celková. Jako čtvrtletní se dochovala vyúčtování pro roky 1771 (1.–2. čtvrtletí), 1772 (1., 3.–4. čtvrtletí), 1791, 1793, 1795, 1799 (všechny 1.–4. čtvrtletí), 1789, 1800, 1802, 1807 (všechny 1. čtvrtletí); jako celková pro roky 1777, 1788, 1797 a 1818–1820.

236 Tamtéž, inv. č. 833–836, kart. 119. Vyúčtování existují v kompletní chronologické řadě let 1823–1826 a všechna byla vyhotovena jako celková.

237 Tamtéž, inv. č. 885–906, kart. 125–128. Dochovaly se roky 1784, 1804–1806, 1811, 1813–1817, 1825–1827, 1829–1831, 1836, 1838, 1840–1841, 1848 a 1854.

238 Tamtéž, inv. č. 815–829, kart. 119. Vyúčtování se dochovala buď jako čtvrtletní nebo celková. Čtvrtletní byla vedena pro 1.–4. čtvrtletí v roce 1791, 1795 a 1801, 1.–2. čtvrtletí (duplicitně) v letech 1771–1772, 1. čtvrtletí v roce 1789, 1800 a 1802 a 4. čtvrtletí v roce 1769. Celková pak existují pro roky 1768, 1793, 1799 a 1818–1820.

239 Tamtéž, inv. č. 830–832, kart. 119. Všechna vyúčtování byla vedena jako celková.

240 Tamtéž, inv. č. 911–939, kart. 129–135. Chybí pouze roky 1824, 1831 a 1839.

241 Tamtéž, inv. č. 940–964, kart. 136–141. Chybí roky 1812, 1818–1820, 1822–1823, 1839–1847 a 1850–1853.

242 Tamtéž, inv. č. 965–968, kart. 142. Dochovaná řada je kompletní.

243 Tamtéž, inv. č. 969–972, kart. 143. Chybí roky 1812–1817.

244 Tamtéž, inv. č. 985–990, kart. 143. Jednotlivá čtvrtletí dochovaná v úplnosti s výjimkou roku 1822, kde chybí 1. čtvrtletí.

245 Tamtéž, inv. č. 991, kart. 143.

Za jednotliviny v rámci účetních výkazů lze pak označit hlavní výkazy rudolfovského hlavního dolu z roku 1780,²⁴⁶ hlavní výkaz rud a minerálů z dolů v obvodu HÚ Rudolfov z roku 1773²⁴⁷ a výkazy tax za dřevo z téhož roku.²⁴⁸

Z dalších typů účetních písemností stojí za zmínku ještě partikuláře příjmů a výdajů hlavního dolu v Rudolfově z let 1811–1816,²⁴⁹ dolu sv. Barbora v Dobré Vodě z let 1811–1814²⁵⁰ a spojený partikulář hlavního rudolfovského dolu a zlatých dolů v Dobré Vodě z let 1813–1817;²⁵¹ prelimináře pokladen, existující však pouze pro HÚ Rudolfov z roku 1828 a spojený důl sv. Jan Nepomucký–sv. Karel Boromejský z téhož roku²⁵² a v neposlední řadě i šichtovní lístky, dochované pro novou Leopoldovu šachtu v Dobré Vodě z let 1781–1782,²⁵³ nejmenovaný důl poblíž Höpflerova a Mořicova rybníka z roku 1782,²⁵⁴ hlavní rudolfovský důl z téhož roku²⁵⁵ a důl sv. Barbora v Dobré Vodě z roku 1796.²⁵⁶

Samostatnou část fondu HÚ Rudolfov písemnosti bratrských pokladen v Rudolfově, Dobré Vodě a Táboře, které se však dochovaly jen torzovitě.

Knihy zastupuje Kniha účtů a výtahů bratrské pokladny v Rudolfově z let 1767–1793,²⁵⁷ Kniha provizionistů bratrské pokladny tamtéž a v Dobré Vodě z let 1818–1827,²⁵⁸ dva pokladní deníky bratrské pokladny v Rudolfově z 3. čtvrtletí 1841²⁵⁹ a 1. čtvrtletí 1843²⁶⁰ a jeden pokladní deník bratrské pokladny v Dobré Vodě z roku 1853.²⁶¹

Spisy bratrských pokladen jsou uloženy pouze v jediném kartonu a týkají se téměř výhradně lokality Rudolfov. Výjimku tvoří pouze přílohy k pokladnímu deníku z Dobré Vody z roku 1853²⁶² a vyúčtování příjmů a výdajů bratrské pokladny v Táboře s mnoha přílohami z roku 1768.²⁶³

246 Tamtéž, inv. č. 994, kart. 143. Dochovány jen měsíce leden, duben a červenec.

247 Tamtéž, inv. č. 993, kart. 143. Dochováno pouze 1. čtvrtletí zmíněného roku.

248 Tamtéž, inv. č. 992, kart. 143.

249 Tamtéž, inv. č. 973–977, kart. 143. Dochováno 1.–4. čtvrtletí 1811, 3.–4. čtvrtletí 1813, 4. čtvrtletí 1814, 3. čtvrtletí 1815 a 2. čtvrtletí 1816.

250 Tamtéž, inv. č. 978–980, kart. 143. Dochováno 1.–4. čtvrtletí 1811 a 1814 a 3.–4. čtvrtletí 1813.

251 Tamtéž, inv. č. 981–984, kart. 143. Dochováno 1.–4. čtvrtletí 1815 a 1816, 1.–2. čtvrtletí 1813 a 1. čtvrtletí 1817.

252 Tamtéž, inv. č. 813–814, kart. 119.

253 Tamtéž, inv. č. 1000, kart. 143.

254 Tamtéž, inv. č. 1001, kart. 143.

255 Tamtéž, inv. č. 1002, kart. 143.

256 Tamtéž, inv. č. 1003–1004, kart. 143.

257 Tamtéž, inv. č. 526, kn. 247.

258 Tamtéž, inv. č. 527, kn. 248.

259 Tamtéž, inv. č. 528, kn. 249.

260 Tamtéž, inv. č. 529, kn. 250.

261 Tamtéž, inv. č. 530, kn. 251.

262 Tamtéž, inv. č. 1014, kart. 144. Citace pokladního deníku viz předcházející pozn.

263 Tamtéž, inv. č. 1043, kart. 144.

Další vyúčtování příjmů a výdajů, tentokrát pouze pro rudolfovskou pokladnu, představují nejrozsáhlejší část spisů bratrské pokladny a pocházejí z let 1768, 1811–1812, 1814–1815, 1817–1833 a 1835–1840.²⁶⁴

Čtvrtletní výkazy příjmů a výdajů těžby pokladny jsou ve fondu zastoupeny pouze pro 1. čtvrtletí 1773 a 2.–3. čtvrtletí 1790.²⁶⁵

Jediný rejstřík příjmů a výdajů těžby pokladny je datován léty 1768–1769²⁶⁶ a stejně sporadicky se dochovaly i souhrnné výkazy – pouze pro léta 1790–1792.²⁶⁷

Duplicitně lze ve fondu nalézt materiálové a peněžní vyúčtování rudolfovské pokladny z roku 1769²⁶⁸ a jako jednotlivinu pak seznam jejich pohledávek z roku 1854.²⁶⁹

Posledním dochovaným druhem písemností bratrské pokladny jsou kvitance, které však tvoří pouhý zlomek spisové produkce; jsou totiž k dispozici jen pro rok 1791.²⁷⁰

Vzhledem k mezerovitému dochování jednotlivých druhů písemností fond HÚ Rudolfův sice nepatří k nejcennějším montanním fondům, uloženým v Národním archivu, vhodně však doplňuje zejména archiválie fondu Mladá Vožice–Tábor z let 1809–1854,²⁷¹ čímž se významně podílí na zmapování historie těžby a zpracování zlata a stříbra na území jihovýchodních Čech. Zejména historické popisy dolů v obvodu rudolfovského horního úřadu z let 1772–1783, konsultační protokoly o důlních vizitacích z let 1767–1852 nebo měsíční provozní zprávy o dolech z poslední čtvrtiny 18. století jsou v tomto směru pro odborné výzkumy nezastupitelné.

264 Tamtéž, inv. č. 1015–1042, kart. 144.

265 Tamtéž, inv. č. 1044–1045, kart. 144.

266 Tamtéž, inv. č. 1046, kart. 144.

267 První výkaz zahrnuje léta 1790–1791, druhý 1791–1792; tamtéž, inv. č. 1047–1048, kart. 144.

268 Tamtéž, inv. č. 1049, kart. 144.

269 Tamtéž, inv. č. 1050, kart. 144.

270 Tamtéž, inv. č. 1051, kart. 144.

271 Inventář k fondu vyhotovil v roce 2008 Mgr. Pavel Koblasa; fond je rovněž uložen v Národním archivu.